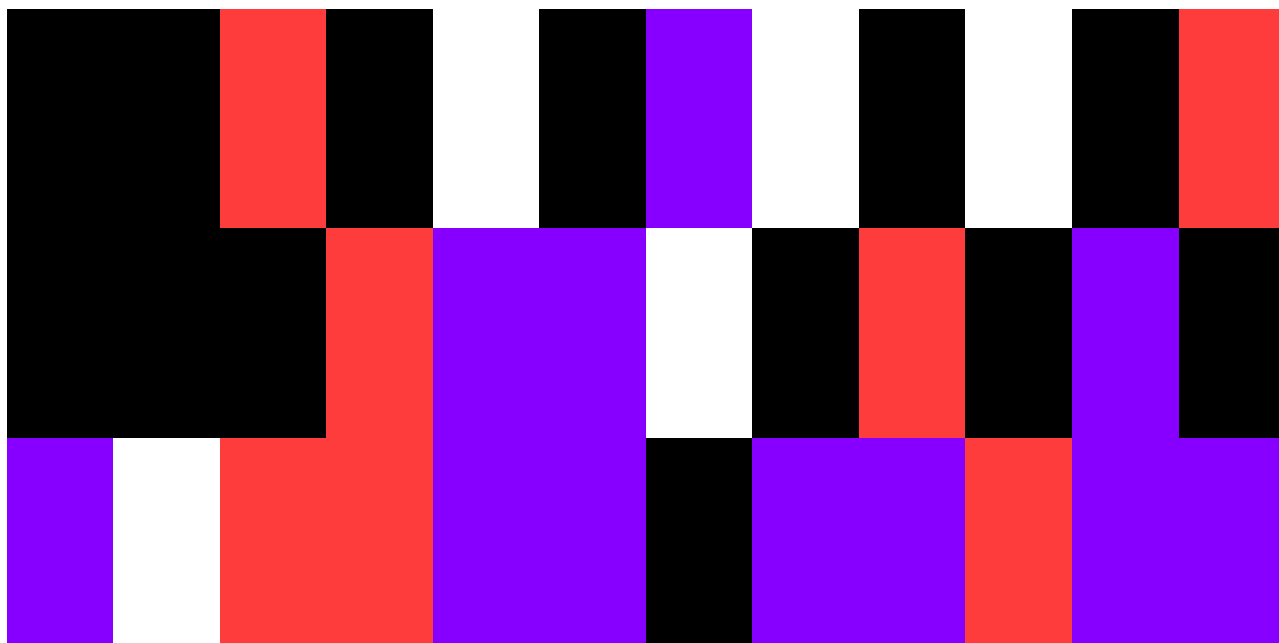

La discriminació a l'àrea metropolitana de Barcelona

Informe de resultats de l'Enquesta de Relacions Veïnals i Convivència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona 2024

Juliol 2025

Treball realitzat per**Direcció**

Marta Murrià Sangenís

Autoria

Àlex G. de la Prada, Cristina Sobrino Garcés, Iman El-Kabiri Ouarqui

Suport estadístic

Núria Ruiz, Jorge Càtedra

Bellaterra, juliol 2025.

La manera de citar el present informe serà:

Murrià Sangenís, Marta; de la Prada, Àlex G.; Sobrino Garcés, Cristina; El-Kabiri Ouarqui, Iman; Ruiz, Núria; i Càtedra, Jorge. (2025). *La Discriminació a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Informe de resultats de l'Enquesta de Relacions Veïnals i Convivència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona 2024*. Institut Metròpoli, Bellaterra.

Aquest estudi és resultat d'un encàrrec de treball de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en el marc del contracte programa Àrea Metropolitana de Barcelona-Institut Metròpoli 2024-2027.

Índex de contingut

1. Resultats principals.....	3
2. Introducció.....	5
2.1. El mòdul de discriminació	5
2.2. Fitxa tècnica.....	5
3. La discriminació a l'àrea metropolitana de Barcelona	8
3.1. El record espontani de discriminació	8
3.2. Índex global de discriminació	9
3.2.1. Característiques dels episodis de discriminació	12
3.2.2. Denúncia de l'episodi de discriminació	17
4. Eixos de discriminació.....	20
4.1. Característiques de les persones discriminades segons eix de discriminació	21
4.1.1. Característiques generals.....	21
4.1.2. Característiques específiques segons eix de discriminació	25
4.2. Característiques dels episodis segons eix de discriminació	28
5. La discriminació a la població racialitzada.....	35

1. Resultats principals

A continuació es presenten els resultats principals de l'edició 2024 de l'Enquesta de Relacions Veïnals i Convivència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona sobre discriminació:

- El 15,4% de la població metropolitana recorda haver patit almenys un episodi de discriminació o rebuig durant l'any anterior. Això és un 1,9% més que en l'edició 2022 de l'ECAMB (13,5%). S'entén per experiència discriminatòria qualsevol situació que implica haver rebut un tracte diferenciat, pitjor o que impedeix el gaudi dels drets de persones o grups en funció de les seves característiques físiques o situació personal.
- El 29,1% de la població metropolitana declara haver patit com a mínim un episodi de discriminació durant el darrer any. Representa una xifra semblant a l'estimada a l'edició 2022 de l'ECAMB, un 28,8%. L'índex global de discriminació és el percentatge de persones que han patit almenys un episodi de discriminació durant l'any per qualsevol dels motius suggerits a l'ECAMB.
- S'estima que les dones pateixen un 10% més episodis de discriminació que els homes, un 33,4% vers un 23,8%, respectivament.
- Les persones joves tendeixen a patir més discriminació que qualsevol altre grup d'edat.
- El 39,2% de les persones nascudes a l'estranger declara haver patit almenys un episodi de discriminació vers el 25% de les persones nascudes a Espanya.
- La població metropolitana resident a municipis de més de 100 mil habitants presenten una major tendència a reportar haver viscut algun episodi de discriminació.
- Gairebé la meitat (48,4%) de les persones de la metròpoli barcelonina que s'identifiquen com a LGTBIQ+ afirmen haver viscut situacions de discriminació.
- Un 53,2% de la població discriminada declara haver patit un sol episodi de discriminació l'últim any, mentre que el 46,8% afirmen haver-ne viscut dos o més. Són xifres semblants a l'edició 2022 de l'ECAMB dins dels marges d'error (48,5% en va patir un i el 51,5% en va patir dos o més).
- El 41,2% dels episodis discriminatoris s'expressen en forma de tracte diferenciat mentre que el 27,8% van consistir en insults i/o amenaces verbals, segon.
- En el 22,0% dels episodis discriminatoris, l'agent discriminador era un treballador/a d'una empresa o establiment privat vers el 10,6% realitzats per un treballador/a d'un servei públic o administració.
- La majoria d'episodis de discriminació tenen lloc a l'entorn físic més proper a la localització residencial: un 41,8% dels episodis han estat al barri i un 37,6% a la resta de la ciutat.
- Un 23,7% de les experiències discriminatòries van tenir lloc a l'espai públic (carrers, places o parcs), mentre que un 22,6% van tenir lloc a l'àmbit laboral o acadèmic.
- La mitjana de l'afectació emocional de les situacions de discriminació és de 5,7 (amb una desviació típica de 10,5).
- El 31,2% de les persones discriminades diuen que no van comunicar l'episodi de discriminació. Dels que sí que ho van fer, el 50,5% es va adreçar a alguna persona de l'entorn familiar o d'amistat.
- Ser dona continua essent el motiu de discriminació més freqüent a l'àrea metropolitana de Barcelona (13,7%), en una proporció similar a la de 2022 (15,4%). A l'ECAMB, els eixos de discriminació corresponen als factors o característiques personals que la població assenyalava com a motiu de les discriminacions percebudes.

- El 59,9% de les persones discriminades són dones. Les dones pateixen més episodis de discriminació que els homes en tots els eixos de discriminació (llengua, idees polítiques, color de pell, edat, creences religioses, malaltia) a excepció de l'eix de la orientació sexual o identitat de gènere, en què els homes són el grup més nombrós.
- Les persones entre 30 i 64 anys són les més discriminades. En el grup de 16 a 29 anys, els motius més habituals són el fet de ser dona i l'edat. Entre les persones de 30 a 44 anys, la discriminació es vincula principalment al color de pell, l'ètnia o el país d'origen, així com a l'orientació sexual o la identitat de gènere. En el grup de 45 a 64 anys, el motiu predominant és l'estat de salut, especialment en relació amb malalties cròniques o discapacitats. Finalment, les persones de 65 anys o més reporten, en general, nivells baixos de discriminació percebuda.
- Les persones nascudes a l'estranger representen el 74,7% de les persones que han patit discriminació pel seu color de pell, ètnia o país d'origen.
- El 38,4% de les persones discriminades s'autoidentifiquen com a pertinents a una ascendència ètnica no blanca, i el 31,9% com a persones migrades. El 75,9% de les persones discriminades pel seu color de pell són d'ètnia no blanca, i el 55,0% persones migrades. El 62,6% de les persones que reporten haver experimentat un episodi de discriminació per la seva orientació sexual o identitat de gènere s'autoidentifiquen com a membres del col·lectiu LGTBIQ+.
- S'estima que un 16,3% de les persones que habitualment parlen una altra llengua s'han sentit discriminades per l'ús de la seva llengua habitual. Entre les persones catalanoparlants, el 15,7% declara haver-se sentit discriminada pel mateix motiu; entre les castellanoparlants, el 9,6%; i entre les persones bilingües en català i castellà, el 6,9%.
- El 26,3% de la població llatina i el 28,6% de la població negra declaren haver patit discriminació pel seu color de pell, ètnia o país d'origen. Així mateix, un 21,8% de les persones nascudes a l'estranger, o bé amb la seva mare i/o pare han nascut a l'estranger, han experimentat discriminació pels mateixos motius.
- S'estima que les persones amb identitats de gènere no normatives pateixen més discriminació per la seva orientació sexual o identitat de gènere.
- El comportament discriminatori més freqüent en els eixos de discriminació continua essent el tracte diferenciat, excepte en el cas de la discriminació per la orientació sexual o identitat de gènere, en què els insults i les amenaces verbals són més rellevància.
- La majoria d'episodis de discriminació van tenir lloc a l'espai públic, excepte en el cas de la discriminació per l'edat, on l'àmbit laboral o acadèmic és l'espai principal.
- El percentatge més elevat de no comunicar els episodis de discriminació es registra entre les persones que han patit discriminació per motius de creences religioses, seguit de les que han estat discriminades per la llengua que parlen. El motiu més freqüent per no comunicar l'episodi és que no serveix de res.
- Els resultats de la prova pilot sobre el fenomen de la discriminació a la població racialitzada mostren un percentatge preliminar més elevat de persones que declaren haver patit discriminació (44,9%), en comparació amb el conjunt de la població de l'àrea metropolitana de Barcelona (21,9%).
- S'observen nivells de discriminació relativament homogenis entre les categories de sexe, grup d'edat, i lloc de naixement per la població racialitzada en comparació a la població metropolitana total.

2. Introducció

2.1. El mòdul de discriminació

L'Àrea de Convivència i Seguretat Urbana de l'Institut Metròpoli i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) impulsen l'Enquesta de Relacions Veïnals i Convivència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (ECAMB) per obtenir informació sistemàtica i representativa sobre les relacions i interaccions en l'àmbit local de les persones residents a l'àrea metropolitana. Des del 2018, l'ECAMB mesura biennalment l'estat de la sociabilitat als edificis residencials, la convivència al barri i l'acció col·lectiva, la solitud relacional i la preeminència de la discriminació. Aquest informe presenta una primera exploració de les dades sobre discriminació recollides a l'edició 2024 de l'ECAMB.

L'enquesta inclou una sèrie de preguntes sobre *experiències discriminatòries*, enteses com aquelles que impliquen haver rebut un tracte diferenciat, pitjor o que impedeix el gaudi dels drets de persones o grups en funció de les seves característiques físiques o situació personal. Es recullen episodis de discriminació (física o verbal) patits l'últim any, i, per aquell episodi considerat més greu, se'n mesura la percepció del motiu (que pot incloure el color de la pell, l'ètnia o el país d'origen; l'orientació sexual o identitat de gènere; el fet de ser dona; les creences polítiques; les creences religioses; la llengua habitual; l'edat; per tenir un estat de malaltia crònica i/o una discapacitat; i altres); el grau d'afectació emocional que va tenir l'episodi; la localització on es va produir el fet; l'agent causant; i informació relacionada amb la (no) comunicació del fet.

Enguany, amb la finalitat de millorar la comprensió del fenomen de la discriminació viscuda per la diversitat poblacional de l'àrea metropolitana, aquesta edició de l'ECAMB inclou una prova pilot centrada en avançar en l'anàlisi de la interseccionalitat dels episodis de discriminació experimentats per les persones racialitzades de l'àrea metropolitana de Barcelona. L'informe conclou, així, amb una aproximació a les experiències discriminatòries per aquesta població.

Una *experiència discriminatòria* és aquella que comporta haver rebut un tracte desigual o perjudicial que restringeix els drets de les persones a causa de les seves característiques o situació personal.

2.2. Fitxa tècnica

Àmbit territorial i univers mostral

L'àmbit territorial d'aplicació de l'ECAMB és l'àrea metropolitana de Barcelona. L'univers està compost per la població resident major de 16 anys dels 36 municipis que en formen part.

Mostra

En aquesta edició s'han realitzat un total de 3.183 entrevistes, de les quals 1.331 s'han fet a la ciutat de Barcelona, 750 als municipis de 100.000 a 500.000 habitants, 553 als de 50.000 a 100.000 habitants i 549 als de menys de 50.000 habitants.

Disseny mostral

El tipus de mostreig és aleatori estratificat. Es realitza una estratificació en funció del territori i afixació proporcional segons el sexe i els grups d'edat (16-29; 30-44; 45-64; 65 o més) dins dels territoris. També s'estableixen quotes mínimes per a les persones nascudes a l'estranger dins dels territoris.

Ponderació

La ponderació es realitza en funció de la població ~~objectiu real~~ segons el Padró municipal. Es consideren, per una banda, l'estrat territorial, els grups d'edat i el sexe, i, per l'altra, la població nascuda a l'estranger per estrat territorial. La ponderació permet obtenir el pes mostral, un valor que s'assigna a cada enquestat per a representar la seva contribució considerant la seva proporció en la població de referència. Totes les estimacions estadístiques mostrades en aquest informe inclouen el pes mostral.

Error mostral

Per a un nivell de confiança del 95%, el marge d'error per al conjunt de l'àrea metropolitana és de $\pm 1,74\%$. Aquest marge és del $\pm 2,69\%$ a Barcelona, i queda per sota del 4,5% a la resta d'estrats territorials.

Treball de camp

La recollida de la informació s'ha realitzat principalment mitjançant entrevistes telefòniques assistides per ordinador (CATI). De forma complementària, i per tal d'assolir la representació dels segments de població de més difícil accés (en particular la població jove i aquella nascuda a l'estranger), s'han dut a terme entrevistes personals a peu de carrer (CAPI). El treball de camp l'ha realitzat GESOP entre el 19 d'octubre i el 29 de novembre de 2024.

Dades d'igualtat

L'edició 2024 de l'ECAMB estudia certs grups segons la pròpia vinculació que expressen tenir les persones entrevistades mitjançant preguntes d'autoidentificació. Les categories emprades en aquesta edició s'han obtingut a partir d'un estudi participatiu previ que crea i valida categories d'autoidentificació ètnica, racial, nacional i d'altres amb el consens de les comunitats de Barcelona (Murrià et al., 2024.¹). A l'ECAMB, aquestes categories s'inclouen en dues preguntes: (a) sentir-se o formar part del col·lectiu(s) LGTBIQ+; diversitat funcional; migrada; i racialitzada; i (b) per identificar-se amb unes arrels o ascendència ètnic-racial Blanca; Asiàtica; Negra; Llatina Americana i de pobles indígenes originaris de Abya Yala; Amazigh, Magrebina o de l'Orient Mitjà (Àrab, Turc, Kurd, Persa...); i Romaní o Gitana. Ambdues preguntes inclouen la possibilitat d'autoidentificar-se amb més d'un grup alhora i d'incloure altres categories.

Prova pilot: Població racialitzada

L'edició 2024 de l'ECAMB inclou una prova pilot per aproximar-se a les experiències discriminatòries de les persones de la població racialitzada de l'àrea metropolitana. La població racialitzada és considerada tècnicament de "difícil accés" degut a la dificultat existent per obtenir-ne mostres representatives mitjançant els procediments estadístics tradicionals, en bona part perquè no disposem de l'univers de referència. La prova inclou una mostra de 500 entrevistes realitzades a persones que s'autoidentifiquen o bé com a racialitzades o bé amb arrels o ascendència ètnic-racial Asiàtica; Negra; Llatina americana i de pobles indígenes originaris de Abya Yala; Amazigh, Magrebina o de l'Orient Mitjà (Àrab, Turc, Kurd, Persa...); Romaní o Gitana; i/o d'una altra ètnia no blanca. D'ara en endavant, ens referim a les persones d'aquesta mostra com a 'racialitzades'.

La mostra s'ha obtingut mitjançant el mètode de mostreig per temps-i-localització (MTL), un mètode no probabilístic basat en els patrons de visita que segueix una població a establiments com ara comerços, locals

¹ Murrià Sangenis, Marta; Sobrino Garcés, Cristina; El-Kabiri, Iman; de la Prada, Àlex G. Institut Metròpoli. (2024). Dades d'igualtat a Barcelona. Resultats de la primera experiència pilot a la ciutat per a la creació, validació i ús de les dades d'igualtat. Disponible a: <https://www.institutmetropoli.cat/ca/estudi/dades-digualtat-a-barcelona-resultats-de-la-primera-experiencia-pilot-a-la-ciutat-per-a-la-creacio-validacio-i-us-de-les-dades-digualtat/>.

d'oci, centres culturals i de salut, i espais urbans com ara parcs, carrers i places. En concret, la prova pilot ha entrevistat a membres de la població racialitzada en espais urbans dels barris de l'àrea metropolitana amb una presència de població resident provinent de països de renda baixa superior al 25% (Àmbits Estadístics Metropolitans, 2019²). Els barris inclosos són Fondo (68 entrevistes) i Can Mariner, Santa Rosa (51), al municipi de Santa Coloma de Gramenet; Pubilla Cases (66), La Torrassa (70), La Florida (70), i Les Planes (41) a L'Hospitalet de Llobregat; i Ciutat Meridiana (17), El Raval (76), i El Gòtic (41) a Barcelona. S'han realitzat 250 entrevistes al llarg del matí (09h a les 14.59h) i 250 entrevistes a la tarda (15h a les 20.59h) per tal de captar membres de la població racialitzada que tendeixen a visitar els espais d'un barri en concret en diferents moments del dia³. El treball de camp ha estat realitzat per GESOP i s'ha dut a terme enterament via CAPI a peu de carrer.

La ponderació, en aquest cas, té l'objectiu de millorar la representativitat de la mostra de la població racialitzada corregint el biaix introduït pel MTL al tractar-se d'un mètode no probabilístic. Concretament, la ponderació té en compte el fet que els individus tendeixen a visitar certs barris i espais dins dels barris més que d'altres (enlloc de qualsevol barri i espai dins del barri uniformement) en dies i moments del dia concrets (enlloc de qualsevol dia i moment del dia uniformement)⁴. Els resultats de la prova pilot en aquest informe inclouen el pes mostral segons aquesta ponderació. Tanmateix, els resultats representen una primera aproximació al fenomen de la discriminació per aquest col·lectiu i en cap cas poden extrapolar-se a la població racialitzada de tota l'àrea metropolitana.

L'edició 2024 de l'ECAMB-inclou una prova pilot per entendre millor la discriminació de la població racialitzada seguint el mètode de mostreig no probabilístic per temps-i-localització. Els resultats que es mostren en aquest informe són una primera aproximació al fenomen de la discriminació per aquest col·lectiu i **en cap cas poden extrapolar-se a la població racialitzada de tota l'àrea metropolitana.**

² Àmbits Estadístics Metropolitans, Àrea Metropolitana de Barcelona: <https://www.amb.cat/s/web/amb/govern-metropolita/analisi-i-estrategia/ambits-estadistics-metropolitans.html>. Visitat: 03 de juliol de 2025.

³ Per qüestions operatives, s'ha descartat enquestar membres de la població racialitzada a la franja de nit (entre les 21h i les 08:59h).

⁴ Per a més informació, veure Leon, Lucie; Jauffret-Roustide, Marie; i Le Strat. Yann (2015). Design-based inference in time-location sampling. *Biostatistics*, 16 (3): 565–579.

3. La discriminació a l'àrea metropolitana de Barcelona

A continuació es presenten els resultats per a l'àrea metropolitana referents al record espontani de discriminació, l'índex global de discriminació i les característiques dels episodis de discriminació segons l'índex global.

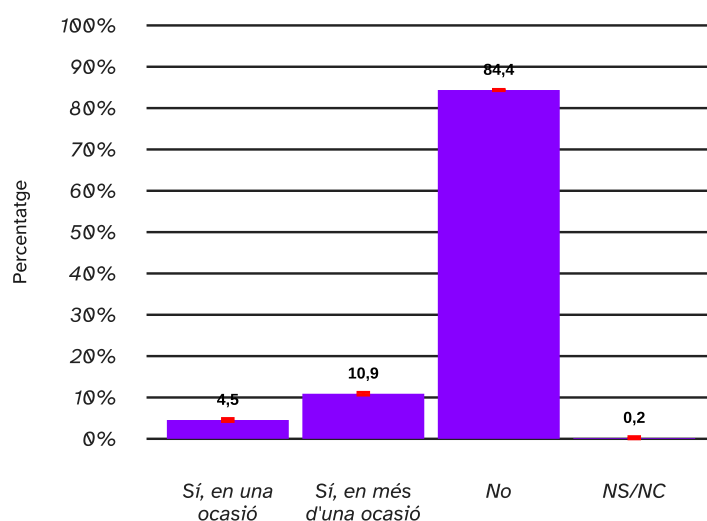
3.1. El record espontani de discriminació

En el primer ítem del mòdul de discriminació de l'ECAMB 2024 es pregunta a les persones si han experimentat algun episodi de discriminació, sense proporcionar exemples ni aclariments addicionals. Aquesta formulació respon al que s'anomena *record espontani de discriminació*. El resultat es mostren al Gràfic 1. Com es pot veure, s'estima que un 4,5% (entre un 3,81% i un 5,28% tenint en compte l'estimació del marge d'error⁵) de la població metropolitana recorda haver experimentat discriminació o rebuig en almenys una ocasió. A més, s'estima que un 10,9% (9,9% – 11,9%) recorda haver-se sentit discriminada o ha experimentat rebuig en més d'una ocasió. És a dir, la major part de persones que recorden haver patit discriminació en l'últim any afirmen haver-ne viscut més d'un episodi.

El 15,4% de la població metropolitana recorda haver patit almenys un episodi de discriminació o rebuig durant l'any anterior. Això és un 1,9% més que en l'edició 2022 de l'ECAMB (13,5%).

⁵ S'indica al gràfic amb la barra vermella. Els marges d'error es representen amb els intervals de confiança. Aquest és el rang en el que s'estima que es troba el valor poblacional (desconegut) a partir del valor de la mostra (conegut) i reflexa la incertesa inherent de fer estimacions poblacionals a partir de mostres. En aquest cas, els intervals s'estimen a través de l'error típic de la proporció mostral amb un nivell de confiança del 95% (que s'obté dividint la desviació típica de cada indicador per l'arrel quadrada del nombre d'observacions utilitzats per a obtenir aquest nombre i multiplicant-ne el resultat per 1,96).

Gràfic 1. Record espontani de discriminació.

Font: ECAMB 2024.

3.2. Índex global de discriminació

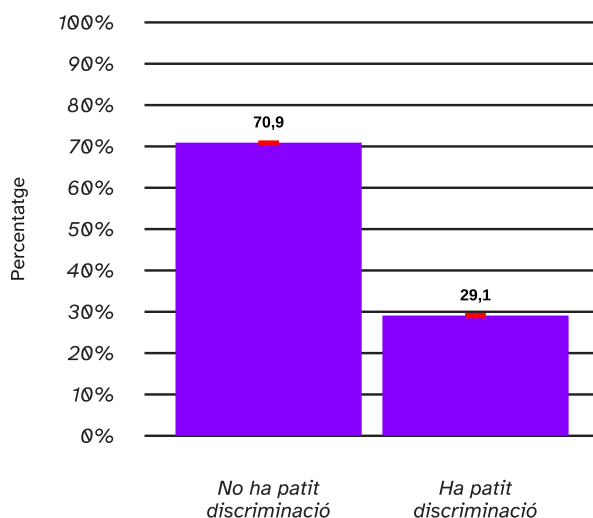
La memòria d'una persona durant una entrevista pot ser fal·lible, sobretot quan es fan preguntes generals i descontextualitzades. Per aquest motiu, a continuació es pregunta a la persona si ha patit discriminació per almenys un dels següents motius concrets: pel seu color de pell, ètnia o país d'origen; per la seva orientació sexual o identitat de gènere; pel fet de ser dona (només quan la persona entrevistada s'identifica com a dona); per les seves idees polítiques; per les seves creences religioses; per la llengua que parla; per la seva edat; per motius de salut i de discapacitat; o per altres motius diferents als anteriors (a especificar). Aquest episodi pot haver succeït en qualsevol àmbit territorial, inclòs (però no exclusivament) el barri de residència.

A partir d'aquestes mesures es calcula l'*índex global de discriminació*, que es refereix al percentatge de persones que han patit almenys un episodi de discriminació per qualsevol dels motius especificats durant l'any anterior. L'índex global de discriminació estimat en aquesta edició és del 29,1% (entre 27,8% i 30,4% tenint en compte el marge d'error), com mostra el Gràfic 2. És a dir, s'estima que aproximadament 1 de cada 3 persones de la població metropolitana ha patit almenys un episodi de discriminació. Aquest valor s'aproxima bastant a l'estimat a l'edició 2022 de l'ECAMB del 28,8% (Murrià et al. 2023⁶).

L'índex global de discriminació és el percentatge de persones que han patit almenys un episodi de discriminació durant l'any per qualsevol dels motius suggerits a l'ECAMB. **Un 29,1% de la població metropolitana declara haver patit com a mínim un episodi de discriminació durant el darrer any.** Representa una xifra semblant a l'estimada a ECAMB 2022 amb un 28,8%.

⁶ Murrià Sangenís, Marta; López-Riba, José Maria; Sobrino Garcés, Cristina. (2023). Enquesta de Relacions Veïnals i Convivència (ECAMB), 2022. Informe monogràfic sobre discriminació a l'àrea metropolitana.

Gràfic 2. Índex global de discriminació.

Font: ECAMB 2024.

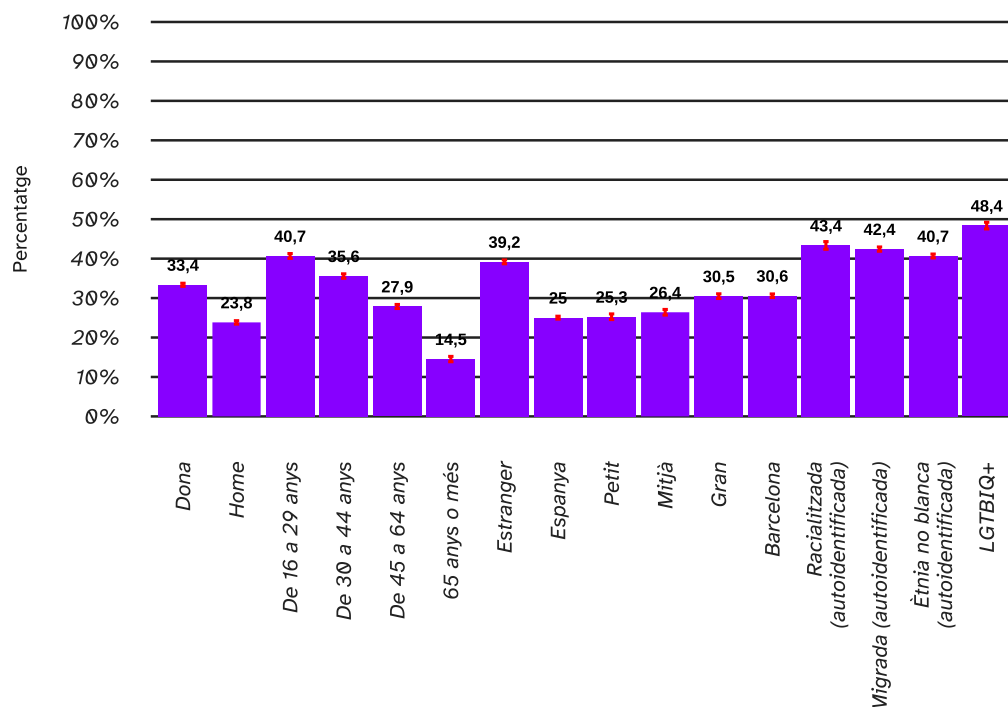
El Gràfic 3 mostra l'índex global de discriminació segons el sexe, el grup d'edat, la grandària del municipi⁷, el lloc de naixement i la categoria d'autoidentificació en diferents grups o col·lectius. El gràfic mostra una diferència marcada en l'índex per gènere: les dones, en general, reporten haver patit un 10% més episodis de discriminació que els homes, un 33,4% vers un 23,8%, respectivament. A més, l'índex varia inversament segons l'edat del grup, amb una major incidència entre les persones joves, i disminueix a mesura que n'augmenta l'edat. També s'observa una diferència en l'índex de discriminació global en funció del país de naixement de la persona: l'índex és més elevat per a les persones nascudes a l'estranger, un 39,2%, vers el 25% de persones nascudes a Espanya que reporten haver patit un episodi de discriminació. D'altra banda, s'observa com l'índex global de discriminació és major a Barcelona i als municipis grans, mentre que és quelcom menor als municipis petits i mitjans (tenint en compte que les diferències són petites i es troben dins dels marges d'error corresponents). Per últim, s'observa una alta proporció de persones discriminades autoidentificades com a col·lectiu LGTBIQ+, seguides de les autoidentificades com a racialitzades, migrades i amb ascendència ètnica no blanca.

- S'estima que les dones pateixen un 10% més episodis de discriminació que els homes, un 33,4% vers un 23,8%, respectivament.
- Les persones joves tendeixen a patir més discriminació que qualsevol altre grup d'edat.
- El 39,2% de les persones nascudes a l'estranger reporten haver patit almenys un episodi de discriminació vers el 25% de les persones nascudes a l'Estat.
- Les persones residents a municipis majors de 100 mil habitants presenten una major tendència a reportar haver viscut un episodi de discriminació.
- Fins el 48,4% de les persones autoidentificades com LGTBIQ+ reporten

⁷ La grandària municipal diferencia entre Barcelona, municipis grans (entre 100.000 i 500.000 habitants), municipis mitjans (entre 50.000 i 100.000 habitants) i municipis petits (menys de 50.000 habitants).

haver viscut un episodi de discriminació.

Gràfic 3. Índex global de discriminació segons sexe, grup d'edat, lloc de naixement, grandària municipal, i categoria d'autoidentificació.

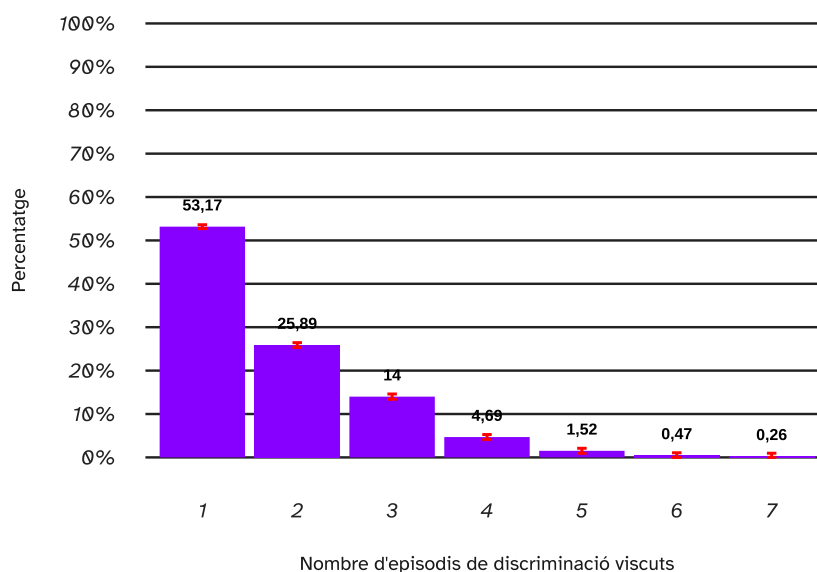

Font: ECAMB 2024.

Per últim, el Gràfic 4 mostra la distribució de la població que ha patit almenys un episodi de discriminació segons el nombre d'episodis viscuts. S'hi observa que el 53,2% ha experimentat un sol episodi de discriminació durant l'últim any, mentre que el 46,8% n'ha patit més d'un. D'entre aquests últims, aproximadament la meitat (25,9%) declara haver viscut dos episodis, i un 14% n'ha patit tres. Menys d'un 10% de les persones discriminades afirmen haver patit més de tres episodis, cosa que es considera una situació poc freqüent.

Un 53,2% de la població discriminada declara haver patit un sol episodi de discriminació l'últim any, mentre que el 46,8% afirmen haver-ne viscut dos o més. Són xifres semblants a l'edició 2022 de l'ECAMB dins dels marges d'error (48,5% en va patir un i el 51,5% en va patir dos o més).

Gràfic 4. Distribució de la població discriminada segons nombre d'episodis de discriminació viscuts.

Font: ECAMB 2024. El percentatge és sobre la població discriminada segons l'índex de discriminació global.

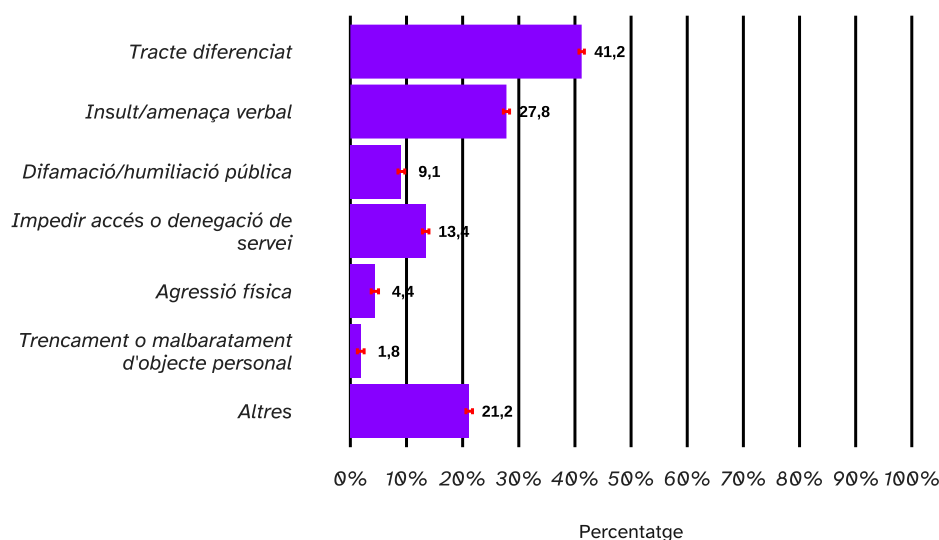
3.2.1. CARACTERÍSTIQUES DELS EPISODIS DE DISCRIMINACIÓ

A banda de mesurar la proporció de persones que han estat discriminades, i amb l'objectiu d'oferir una aproximació més completa del fenomen, l'ECAMB també recull diverses característiques de l'episodi de discriminació patit, o bé del que la persona enquestada considera més rellevant en cas d'haver-ne viscut més d'un. Seguint la línia del Gràfic 4, els següents gràfics prenen com a referència el total de població discriminada segons l'índex global (enlloc de la població total de la mostra).

Una de les principals característiques dels episodis de discriminació és el tipus de comportament discriminatori. La seva distribució es mostra al Gràfic 5. El tipus de discriminació més freqüent que ha patit la població metropolitana és haver rebut un tracte diferenciat amb un 41,2%. Aproximadament un 30% va implicar insults o amenaces verbals, un augment del 10% respecte de l'ECAMB 2022. Els segueixen impedir l'accés o denegació del servei (13,4%) i les difamacions o humiliacions públiques (9,1%). Amb un 4,4% es troben les agressions físiques i els trencaments o malbaratament d'objectes.

El 41,2% dels episodis discriminatoris s'expressen com a tracte diferenciat i el 27,8% en insults i/o amenaces verbals.

Gràfic 5. Tipus de discriminació.

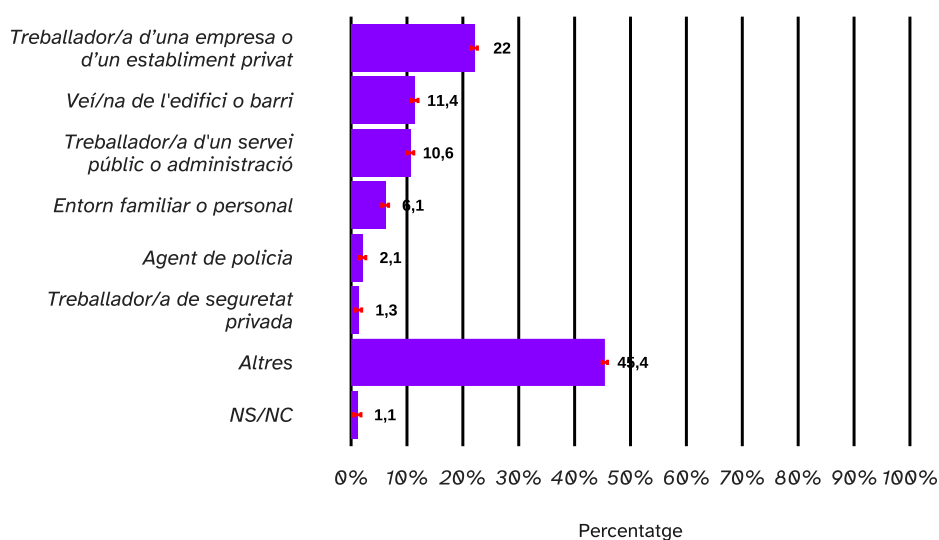
Font: ECAMB 2024.

La següent característica recollida dels episodis és l'agent causant de la discriminació. L'agent o agents poden ser persones particulars (familiars, veïnes, amigues, companyes de feina o d'estudis, etc.), membres de cossos i serveis de seguretat (agents de policia o treballadores de seguretat privada) o treballadors/es de les administracions (locals, provincials, autonòmiques o estatals) o dels serveis públics (centres educatius o de salut, per exemple).

Com mostra el Gràfic 6, els treballadors i treballadores d'establiments privats són els agents discriminadors més freqüents, responsables del 22% dels episodis recollits. Els segueixen els veïns i veïnes de l'edifici o del barri (11,4%) i, en tercer lloc, els treballadors i treballadores de serveis públics o de les administracions (10,6%). També destaquen les persones de l'entorn familiar o personal, que són responsables del 6,1% dels casos. Els agents discriminadors menys freqüents són els agents de policia (2,1%) i els treballadors/es d'empreses de seguretat privada (1,3%).

En el 22,0% dels episodis discriminatoris, l'agent discriminador era un treballador/a d'una empresa o establiment privat vers el 10,6% realitzats per un treballador/a d'un servei públic o administració.

Gràfic 6. Agent discriminador.

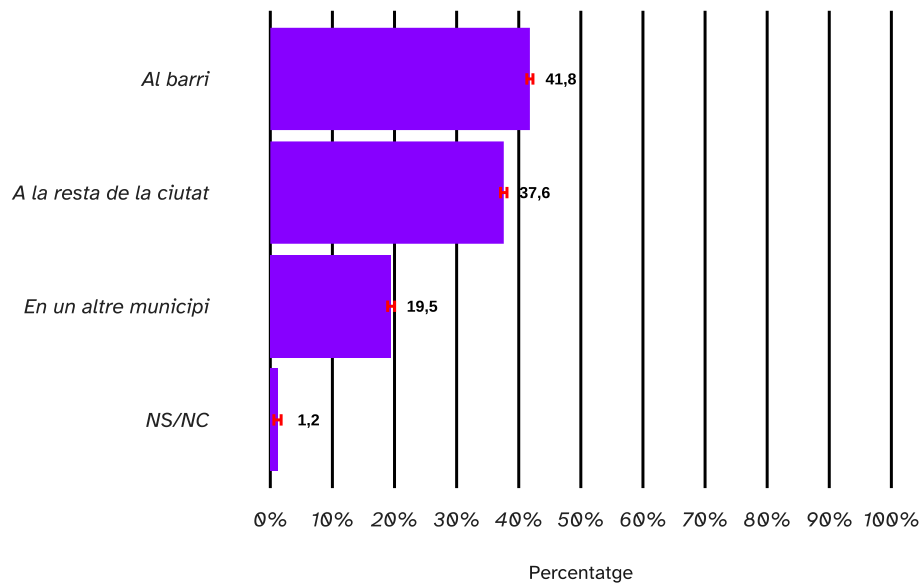

Font: ECAMB 2024.

A més a més, l'ECAMB pregunta pel context on es va produir el comportament discriminatori. Les respostes es mostren al Gràfic 7. Com es pot veure, aproximadament 4 de cada 10 episodis han tingut lloc al barri de residència, si bé un percentatge similar va tenir lloc a la resta de la ciutat. En conjunt, la majoria d'episodis es circumscriuen a l'entorn geogràfic proper de la persona. Per altra banda, al voltant de 2 de cada 10 episodis han tingut lloc fora del municipi de residència.

La majoria d'episodis de discriminació tenen lloc a l'entorn físic més proper a la localització residencial: un 41,8% dels episodis han estat al barri i un 37,6% a la resta de la ciutat.

Gràfic 7. Lloc general on es va produir la discriminació.

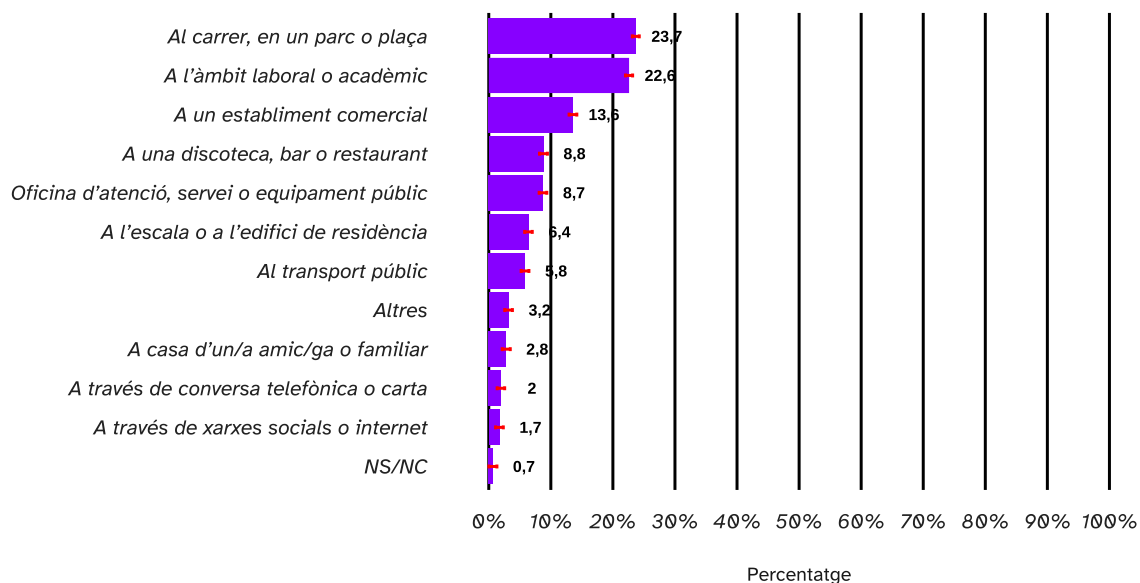

Font: ECAMB 2024.

Posteriorment es demana per la concreció del lloc o medi. El Gràfic 8 mostra com el 23,7% dels episodis de discriminació es van produir a l'espai públic (carrers, places i parcs). L'altre context on es produeixen més episodis de discriminació és l'àmbit laboral o acadèmic (lloc de treball, centre educatiu, etc.) amb el 22,6% d'episodis. Seguidament es troben els establiments comercials amb un 13,6%. Finalment, s'observa que un 1,7% dels episodis recollits han tingut lloc a través de les xarxes socials o internet en general.

Un 23,7% de les experiències discriminatòries van tenir lloc a l'espai públic (carrers, places o parcs), mentre que un 22,6% van tenir lloc a l'àmbit laboral o acadèmic.

Gràfic 8. Lloc concret on es va produir la discriminació.

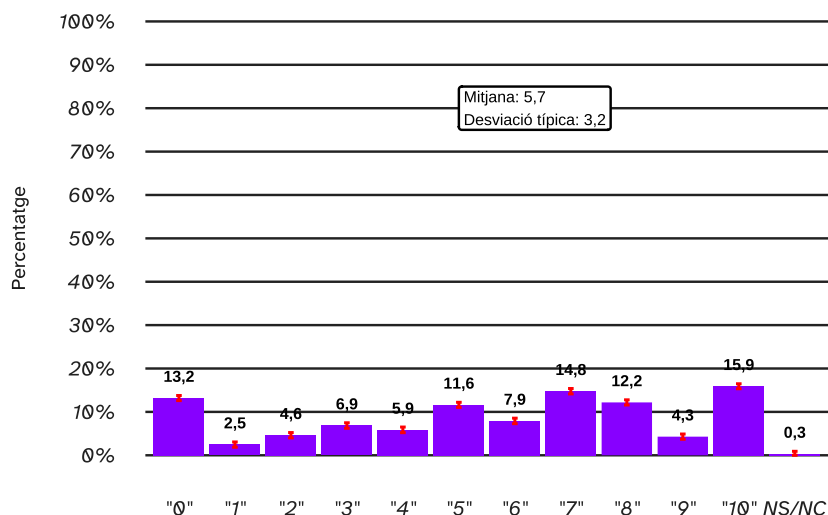

Font: ECAMB 2024.

A les persones entrevistades que han patit almenys un episodi de discriminació també se'ls hi demana que estableixin l'afectació emocional de l'episodi en una escala del 0 (no li va afectar gens) al 10 (li va afectar molt). Al Gràfic 9 es mostra la distribució de les respostes en cada valor entre el zero i el deu. S'hi observa una gran variabilitat, tot i que en aquesta edició es detecta una major concentració de respostes per sobre del valor 5, és a dir, persones a les quals l'episodi va afectar de manera moderada o greu.

La mitjana de l'afectació emocional de l'episodi de discriminació és de 5,7 (amb una desviació típica de 10,5). Són xifres semblants a l'ECAMB 2022, amb un 5,6 de mitjana i un 3,6 de desviació típica.

Gràfic 9. Afectació emocional de l'episodi discriminatori.

Font: ECAMB 2024.

3.3.2. DENÚNCIA DE L'EPISODI DE DISCRIMINACIÓ

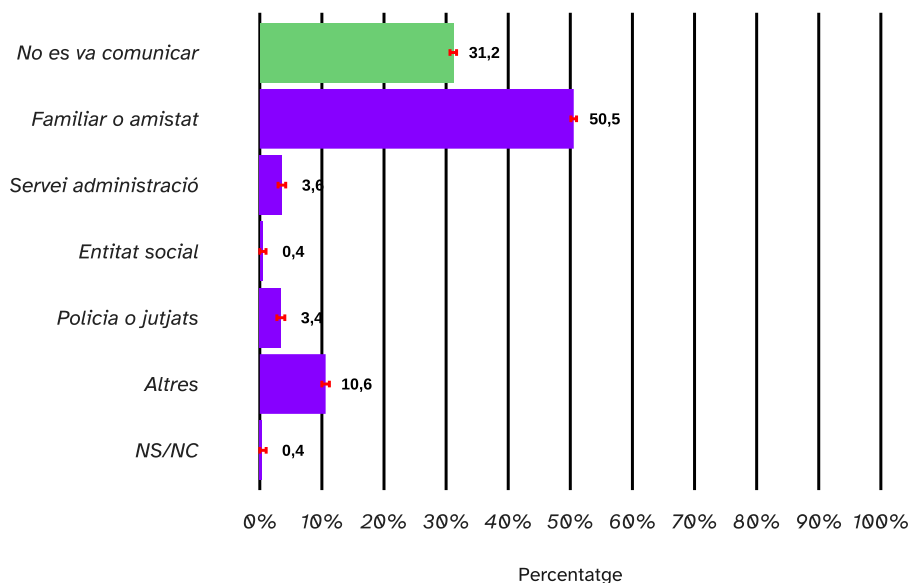
La infradenúncia i la baixa comunicació de les discriminacions és un fenomen constatat. Per aquest motiu, a les persones que van patir (almenys) un episodi de discriminació se'ls demana indicar si van comunicar aquesta experiència, a qui ho van fer, i, en cas de no comunicar-ho, el motiu.

El Gràfic 10 mostra que aproximadament el 30,0% de les persones que declaren haver viscut algun episodi de discriminació no el van comunicar. Pel que fa a les persones que sí que ho van fer⁸, el 50,5% van adreçar-se a familiars o amistats. Tanmateix, són pocs els casos que van ser denunciats formalment: només un 3,4% dels episodis es van comunicar a la policia o als jutjats, i un 3,6% a serveis de l'administració, com ara oficines d'atenció ciutadana o oficines antidiscriminació. La notificació a entitats socials és encara menys freqüent: només un 0,4% dels casos van ser comunicats a organitzacions com SOS Racisme, que disposa d'un servei específic d'atenció i denúncia.

El 31,2% de les persones discriminades reporten que no van comunicar l'episodi de discriminació. Dels que sí que ho van comunicar, un 50,5% ho van fer a una persona de l'entorn familiar o amiat.

⁸ Els percentatges sumen més de 100% degut a la possibilitat, excepte per les persones que no ho van comunicar, de respondre més d'una categoria de resposta.

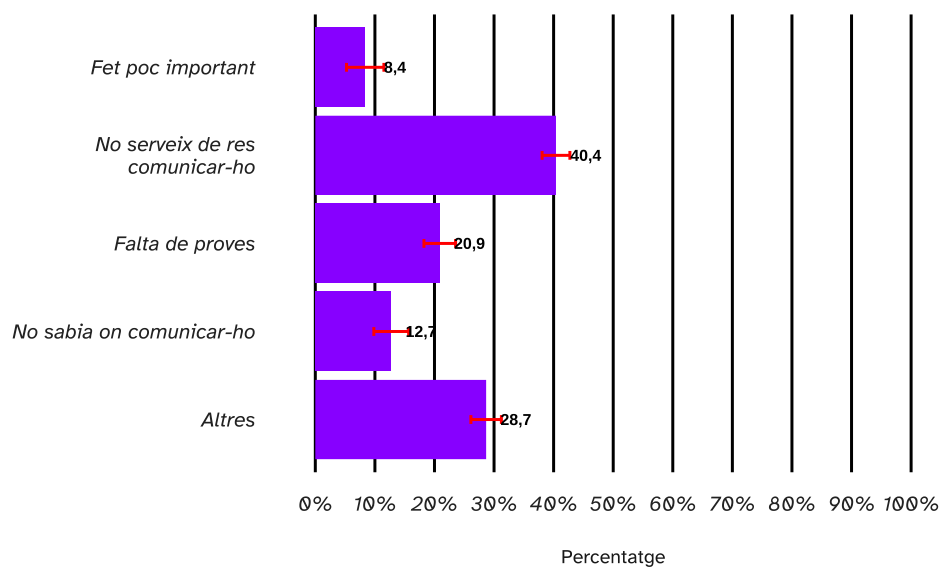
Gràfic 10. Comunicació de l'episodi discriminatori.

Font: ECAMB 2024.

Finalment, quan la persona indica que no va comunicar l'episodi de discriminació, se li pregunta pel motiu, tal com recull el Gràfic 11. La raó per la qual la majoria de fets no van ser comunicats és perquè s'argumenta que no serveix de res comunicar-ho (40,4%). Això contrasta amb l'edició 2022 de l'ECAMB, on s'observa que la raó principal de no comunicar és perquè s'argumentava que els fets eren poc importants, resposta que aquesta assoleix el menor valor (8,4%) en la present edició. Un 20,9%, en canvi, argumenta que no va comunicar el fet per falta de proves, mentre que un 12,7% no ho va fer perquè no sabia on comunicar-ho. Tanmateix, cal prendre aquestes estimacions amb prudència, atès el relativament alt nivell d'incertesa associat estimat, com es reflecteix en l'amplada de les barres d'error (en vermell) per a les categories de resposta.

Gràfic 11. Motiu per no comunicar l'episodi discriminatori.

Font: ECAMB 2024.

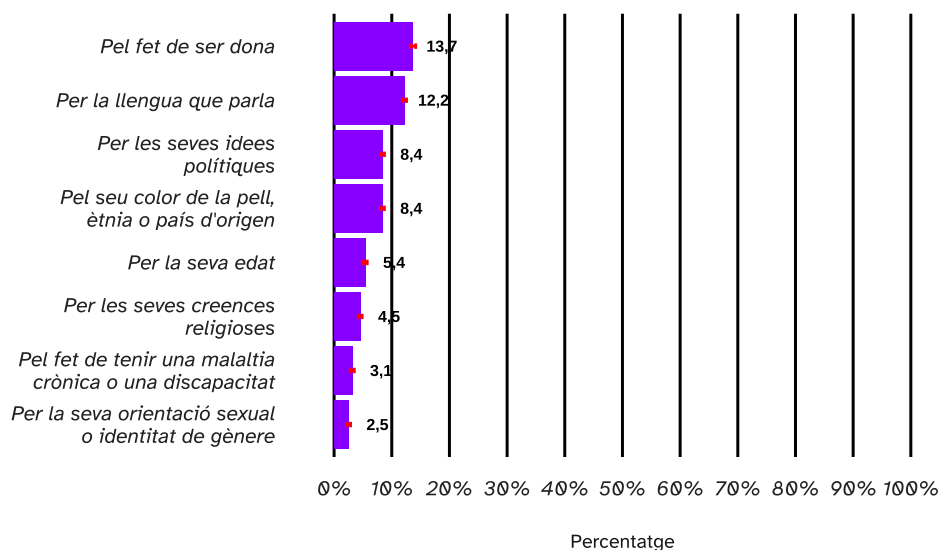
4. Eixos de discriminació

Fins ara s'han exposat les diferents característiques dels episodis de discriminació segons l'índex global. En aquesta secció es presenten les característiques de les persones i dels episodis de discriminació segons el motiu de discriminació percebut per les persones entrevistades, a partir dels ítems suggerits a l'ECAMB, que conformen el que anomenem eixos de discriminació.

El Gràfic 12 mostra la preeminència de cada eix de discriminació segons el total de persones de la mostra (excepte la discriminació pel fet de ser dona, que és sobre el total de dones de la mostra). Com es pot veure, ser dona segueix sent el principal motiu de discriminació a l'àrea metropolitana de Barcelona amb un 13,7%. La segueixen la llengua habitual (12,2%) i les idees polítiques (8,4%) juntament amb el color de pell, l'ètnia o el país d'origen (8,4%). En cinquè lloc es troben per la seva edat (5,4%), seguit per les creences religioses (4,5%) en sisè lloc, pel fet de tenir una malaltia crònica o discapacitat (3,1%) en setè lloc, i amb l'orientació sexual o identitat de gènere (2,5%) per últim. Els valors són semblants als estimats en l'edició 2022 de l'ECAMB, amb un 15,4% de discriminats pel fet de ser dona com a principal eix; un 12,3% per la llengua que parla com el segon; un 10,8% per les seves idees polítiques; un 5,6% pel seu color de pell, ètnia o país d'origen; 5,3% per la seva edat; 4,1% per les seves creences religioses; 3,7% per tenir una malaltia crònica o discapacitat; 2,2% per la seva orientació sexual o identitat de gènere.

Ser dona continua essent el motiu de discriminació més freqüent a l'àrea metropolitana de Barcelona (13,7%), en una proporció similar a la de 2022 (15,4%). A l'ECAMB, els eixos de discriminació corresponen als factors o característiques personals suggerits en el qüestionari i que la població assenyalava com a motiu de les discriminacions percebudes.

Gràfic 12. Eixos de discriminació (sobre el total de persones).

Font: ECAMB 2024.

4.1. Característiques de les persones discriminades segons eix de discriminació

En aquest apartat s'analitzen les característiques sociodemogràfiques de les persones que han patit discriminació, diferenciades segons la població afectada dins de cada eix. En primer lloc, es mostren les característiques generals referents al sexe, grup d'edat, lloc de naixement, i categoria d'autoidentificació en diferents grups o col·lectius. En segon lloc, s'aporten resultats centrats en els eixos de discriminació per certes subpoblacions rellevants per aquell eix. En concret, mostrem resultats de discriminació per motius lingüístics segons la llengua habitual de les persones entrevistades; pel color de pell o ètnia segons el lloc de naixement, creences religioses i categoria d'autoidentificació com a col·lectiu migrant, ètnic-no-blanc i/o racialitzat; i per la orientació sexual i identitat de gènere segons el gènere d'identificació i la pertinença al col·lectiu LGTBIQ+.

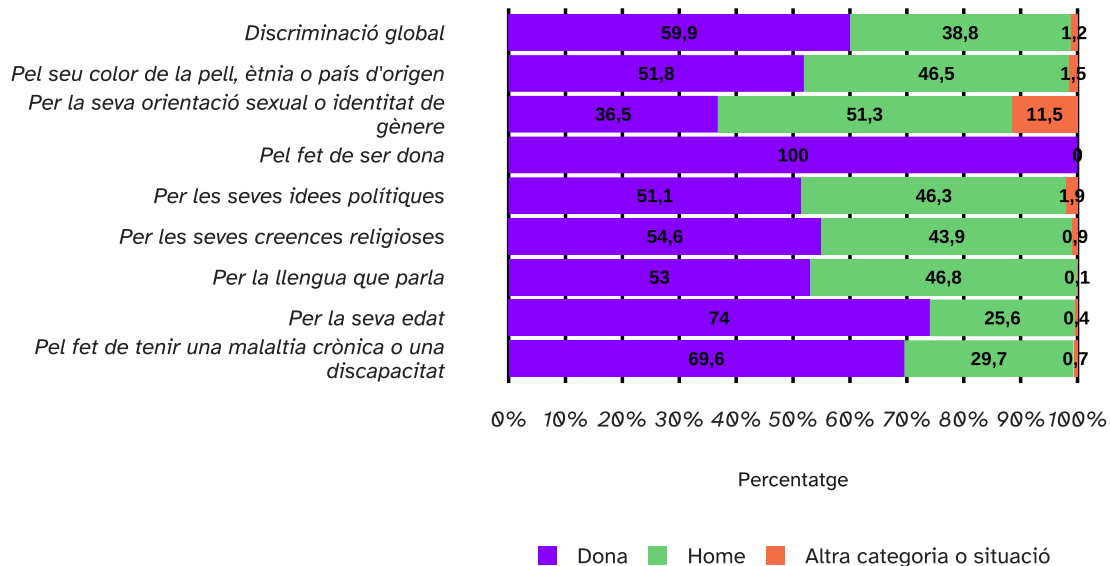
4.4.1. CARACTERÍSTIQUES GENERALS

Els següents gràfics mostren les distribucions d'episodis de discriminació segons el sexe, el grup d'edat, el lloc de naixement i les categories d'autoidentificació de les persones discriminades.

El Gràfic 13 mostra la distribució per sexe segons cada eix de discriminació (vegeu a dalt els resultats segons l'índex global de discriminació, inclosos com a referència). D'entre totes les persones que han manifestat haver patit discriminació, el 59,9% són dones, que constitueixen la majoria. A més, les dones destaquen com el grup que, de manera sistemàtica, percep més episodis de discriminació en gairebé tots els eixos analitzats. L'única excepció és l'eix de l'orientació sexual o la identitat de gènere, en què el percentatge d'homes és superior. Cal tenir en compte que en el cas de la discriminació per motiu de gènere femení, només poden respondre aquest ítem les persones que s'identifiquen com a dones. D'aquest eix, també en destaca que l'11,5% de persones discriminades són aquelles que es consideren amb un gènere dins d'una altra categoria o situació, l'eix de discriminació principal per a aquest col·lectiu.

El 59,9% de les persones discriminades són dones. Les dones pateixen més tipus d'episodis de discriminació que els homes en tots els eixos de discriminació comuns (llengua, idees polítiques, color de pell, edat, creences religioses, malaltia) a excepció de l'eix de la orientació sexual o identitat de gènere, on els homes són el grup més nombrós.

Gràfic 13. Distribució per sexe de les persones discriminades segons eix de discriminació.

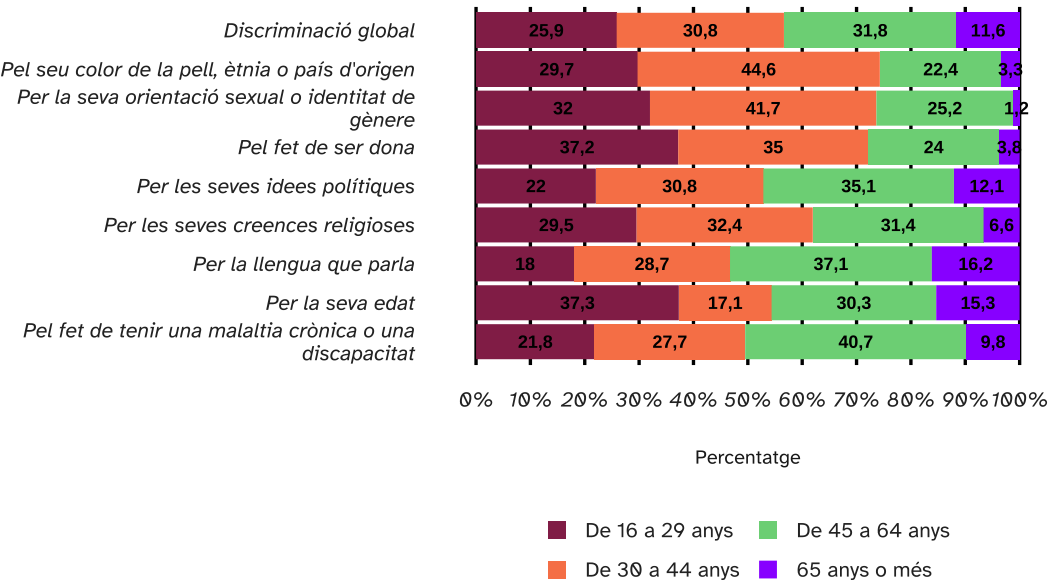

Font: ECAMB 2024.

El Gràfic 14 mostra la distribució de persones discriminades per grup d'edat a cada eix i el global. Les persones joves són les que han patit més discriminació tant pel fet de ser dona com per motius d'edat. Pel que fa al grup de 30 a 44 anys, destaca especialment la discriminació relacionada amb el color de pell, l'ètnia o el país d'origen, així com també la vinculada a l'orientació sexual o la identitat de gènere. De les persones de 45 a 64 anys, trobem una sobrerrepresentació en les persones discriminades per malaltia crònica o discapacitat i en les discriminades per la llengua que parlen. Per últim, es veu com les persones de 65 o més anys en general estan discriminades en relació als altres grups d'edat, essent per la llengua que parla i per la seva edat els motius amb més nombre de persones d'aquest grup.

Les persones entre 30 i 64 anys són les més discriminades. En el grup de 16 a 29 anys, els motius més habituals són el fet de ser dona i l'edat. Entre les persones de 30 a 44 anys, la discriminació es vincula principalment al color de pell, l'ètnia o el país d'origen, així com a l'orientació sexual o la identitat de gènere. En el grup de 45 a 64 anys, el motiu predominant és l'estat de salut, especialment en relació amb malalties cròniques o discapacitats. Finalment, les persones de 65 anys o més reporten, en general, nivells baixos de discriminació percebuda.

Gràfic 14. Distribució per grups d'edat de les persones discriminades segons eix de discriminació.

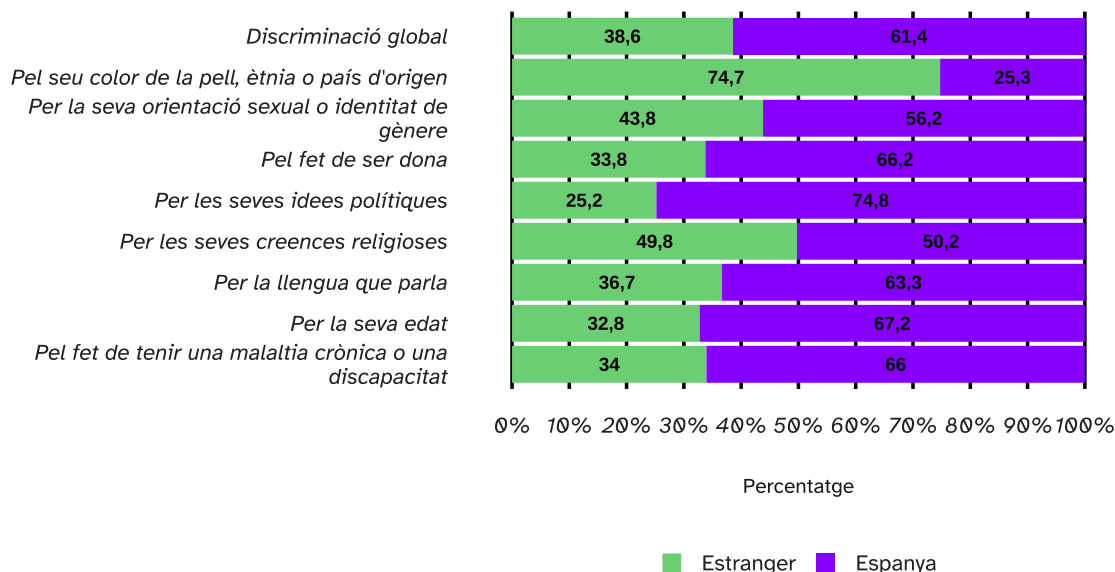

Font: ECAMB 2024.

En el Gràfic 15 es pot observar la distribució del lloc de naixement segons l'eix de discriminació. En aquest cas, s'observa especialment la sobrerepresentació de persones nascudes a l'estranger entre les persones que han patit discriminació pel seu color de pell, ètnia o país d'origen i per les seves creences religioses. Les persones nascudes a l'Estat espanyol dominen en la resta de categories.

Les persones nascudes a l'estranger representen el 74,7% de les persones que han patit discriminació pel seu color de pell, ètnia o país d'origen.

Gràfic 15. Distribució per lloc de naixement de les persones discriminades segons eix de discriminació.

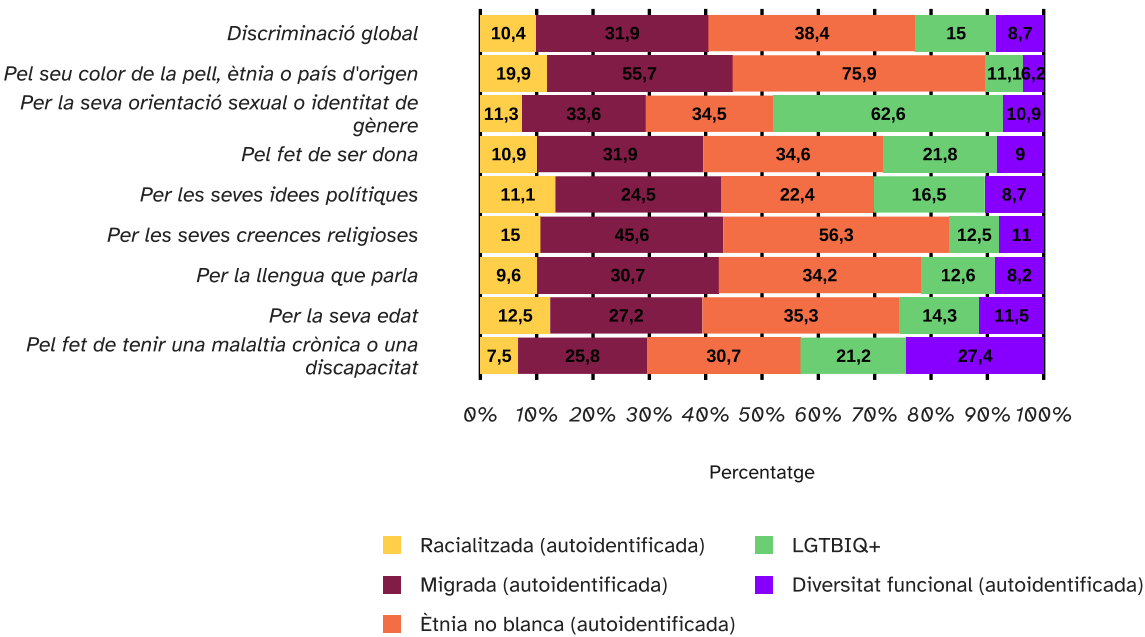
Font: ECAMB 2024.

Per últim, el Gràfic 16 mostra la prevalença de la discriminació en els col·lectius autoidentificats com a racialitzats, arrels ètniques-no-blanques, migrades, LGTBIQ+ i de diversitat funcional⁹. En global, els col·lectius de d'ascendència ètnica no blanca destaquen per haver patit més discriminació que cap altre grup (38,4%), seguit de les persones migrades (31,9%), LGTBIQ+ (15%), racialitzades (10,4%) i amb diversitat funcional (8,7%). Els eixos de discriminació en què destaquen les persones d'ascendència ètnica-no-blanca i migrades són els episodis de discriminació pel color de pell, ètnia o país d'origen i per creences religioses. Les persones autoidentificades en el col·lectiu LGTBIQ+ reporten el major nombre d'episodis de discriminació referents a l'orientació sexual o identitat de gènere. Les persones autoidentificades com a racialitzades representen el grup menys nombrós. Per últim, les persones autoidentificades amb la diversitat funcional pateixen més discriminació per una malaltia crònica o discapacitat (27,4%), seguida del motiu d'edat (11,5%) i l'orientació sexual o identitat de gènere (10,9%).

El 38,4% de les persones discriminades s'autoidentifiquen com a pertinents a una ascendència ètnica no blanca, i el 31,9% com a persones migrades. El 75,9% de les persones discriminades pel seu color de pell són d'ètnia no blanca, i el 55,0% persones migrades. El 62,6% de les persones que reporten haver experimentat un episodi de discriminació per la seva orientació sexual o identitat de gènere s'autoidentifiquen com a membres del col·lectiu LGTBIQ+.

⁹ Els percentatges sumen més de 100% degut a la possibilitat de poder respondre pertànyer a més d'una categoria d'autoidentificació.

Gràfic 16. Distribució per categoria d'autoidentificació de les persones discriminades segons eix de discriminació.

Font: ECAMB 2024.

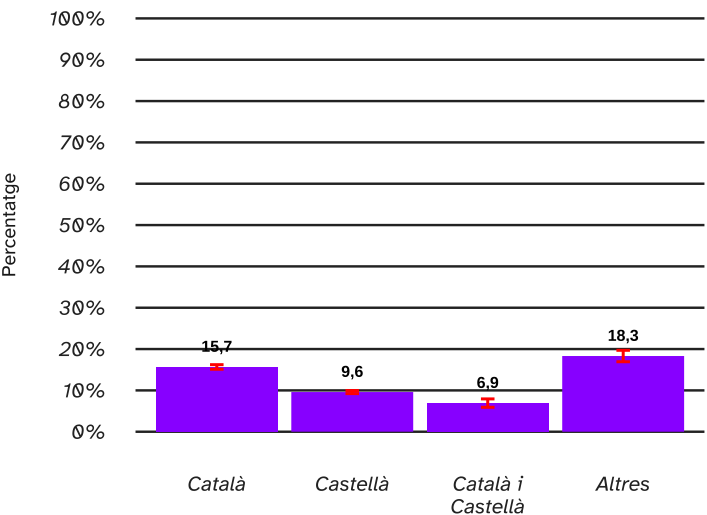
4.1.2. CARACTERÍSTIQUES ESPECÍFIQUES SEGONS EIX DE DISCRIMINACIÓ

A continuació s'exposen les característiques específiques per cada eix de discriminació respecte el total de la subpoblació de la mostra pels següents eixos: discriminació per motius lingüístics segons la llengua habitual de les persones entrevistades; discriminació pel color de pell o ètnia segons el lloc de naixement, creences religioses i categoria d'autoidentificació com a col·lectiu migrant, ètnic-no-blanc i/o racialitzat; i discriminació per la orientació sexual i identitat de gènere segons el gènere i l'autoidentificació com a col·lectiu LGTBIQ+.

El Gràfic 17 mostra la proporció de persones que han patit discriminació per motius lingüístics en relació amb el conjunt de persones que habitualment parlen català, castellà, ambdues llengües o altres llengües, respectivament. S'estima que aproximadament un 16,3% de les persones que habitualment parlen una altra llengua s'ha sentit discriminada per l'ús de la seva llengua habitual. El 15,7% de les persones que parlen habitualment català s'ha sentit discriminada per l'ús de la seva llengua habitual. També s'hi ha sentit el 9,6% de les persones que habitualment parlen el castellà i el 6,9% de les persones que habitualment parlen ambdues, català i castellà.

S'estima que un 16,3% de les persones que habitualment parlen una altra llengua s'ha sentit discriminada per l'ús de la seva llengua habitual. El 15,7% de les persones que parlen habitualment el català s'ha sentit discriminada per l'ús de la seva llengua habitual; el 9,6% de les persones castellanoparlants; i el 6,9% de les persones bilingües de català i castellà.

Gràfic 17. Percentatge de persones discriminades per motius lingüístics segons llengua habitual.

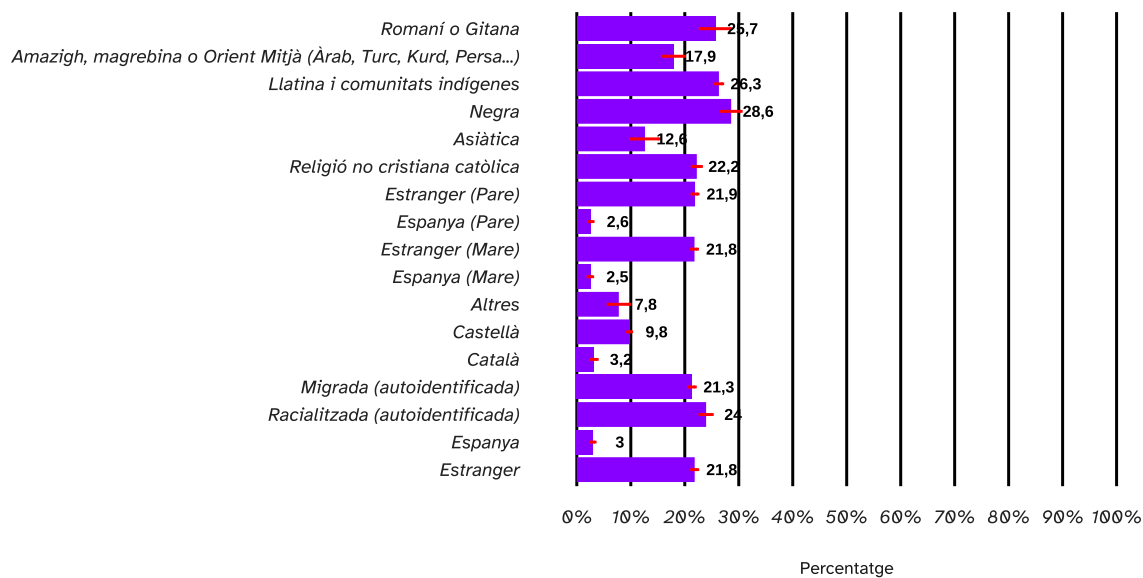
Font: ECAMB 2024.

El Gràfic 18 explora en detall la presència de discriminació per raó de pell, ètnia o país d'origen pel total de persones segons, respectivament, la seva autoidentificació pel què fa a les seves arrels ètniques, migrades i racialitzades; creences religioses; llengua habitual; i lloc de naixement (tant de la persona com dels progenitors). S'observa que el 26,3% de la població llatina i el 28,6% de la població negra ha patit discriminació per aquesta raó. Les mostres de persones romaní o gitanes, Amazigh, magrebi o de l'Orient Mitjà, i asiàtica no són prou grans com per poder concretar. A més, el 24% de les persones autoidentificades com a racialitzades i el 21,3% de les persones que s'han identificat com a migrades han experimentat un episodi de discriminació per raó de pell, ètnia o país d'origen. Finalment, s'observen nivells de discriminació elevats entre les persones que tenen la mare i/o el pare nascuts a l'estranger, que parlen habitualment una llengua diferent del català o el castellà (tot i que, en aquest cas, l'estimació presenta un grau d'incertesa relativament elevat), i que practiquen una religió diferent de la catòlica.

El 26,3% de la població autoidentificada com a llatina i el 28,6% de la població negra han patit discriminació pel seu color de pell, ètnia o país d'origen. Un 21,8% de les persones nascudes a l'estranger, o bé amb la seva mare i/o pare han nascut a l'estranger, han patit discriminació pel mateix motiu.

Gràfic 18. Percentatge de persones discriminades pel seu color de pell, ètnia o país d'origen segons

diferents característiques.

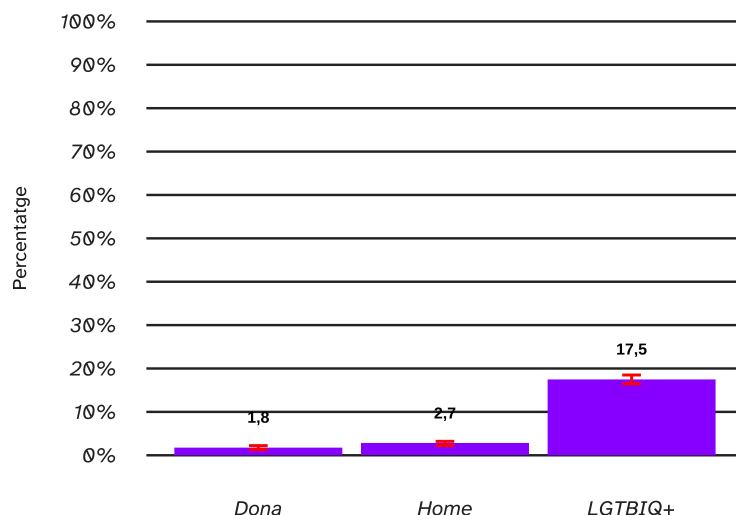

Font: ECAMB 2024.

El Gràfic 19 se centra en la discriminació per raó de l'orientació sexual i la identitat de gènere, segons les diferents categories de sexe i gènere amb què s'identifica la població enquesta. S'observa que el 17,5% de les persones autoidentificades dins del col·lectiu LGTBIQ+ diuen haver estat discriminades per la seva orientació sexual o identitat de gènere, valor que destaca per damunt del 2,7% d'homes i de l'1,8% de dones discriminades per aquest motiu.

S'estima que les persones amb identitats de gènere no normatives pateixen més discriminació per la seva orientació sexual o identitat de gènere.

Gràfic 19. Percentatge de persones discriminades per la seva orientació sexual o identitat de gènere.

Font: ECAMB 2024.

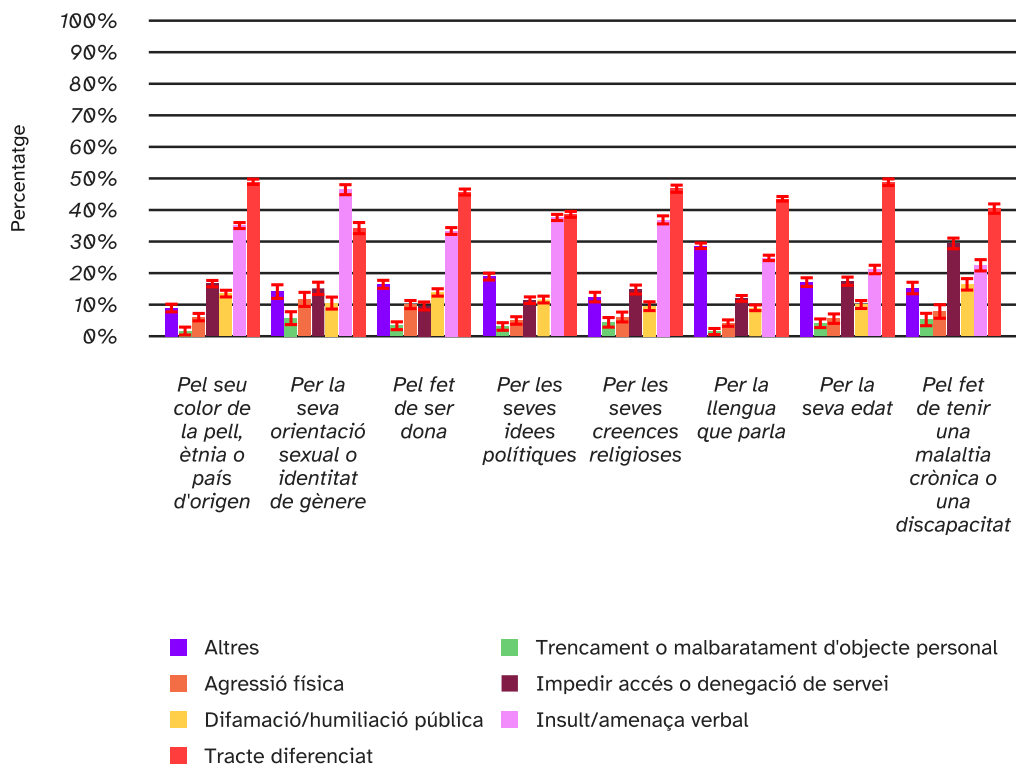
4.2. Característiques dels episodis segons eix de discriminació

Finalment s'exposen els resultats referents al tipus de comportament, l'agent discriminador, la localització de l'episodi, l'afectació emocional i la comunicació de l'episodi segons l'eix de discriminació.

Començant pel tipus de comportament discriminatori al Gràfic 20, en general, i tenint en compte els marges d'error, el més freqüent en tots els eixos és el fet de rebre un tracte diferenciat, excepte per les persones que van ser discriminades per la seva orientació sexual o identitat de gènere on el comportament més freqüent són els insults i amenaces, la segona categoria més comuna també per la resta d'eixos. Les agressions físiques són menys freqüents, tot i que són més elevades en la discriminació per la orientació sexual, pel fet de ser dona i pel color de pell, ètnia o país d'origen. En aquest grup també és més freqüent l'impediment d'accés a un local o denegació de servei, si bé el grup en el qual és més elevat aquest comportament és en la discriminació per motiu de malaltia crònica o discapacitat, primer, i l'edat i el color de pell, després. La difamació o humiliació pública és rellevant en tots els eixos. Per últim, s'observa com el trencament o malbaratament d'objectes és un tipus de comportament discriminatori poc freqüent.

El comportament discriminatori més freqüent en els eixos de discriminació continua essent el tracte diferenciat, excepte en el cas de la discriminació per la orientació sexual o identitat de gènere, en què els insults i les amenaces verbals són més habituals.

Gràfic 20. Tipus de comportament discriminatori segons eix de discriminació.

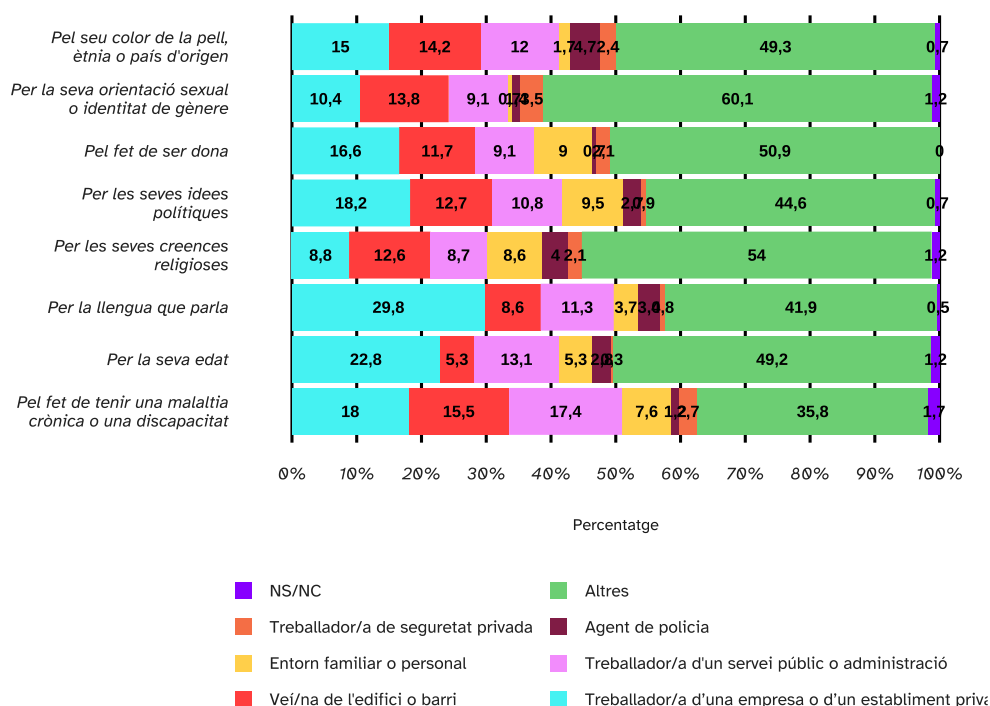

Font: ECAMB 2024.

Pel que fa a l'agent discriminador al Gràfic 21, a banda d'altres actors no contemplats en l'enquesta, les persones treballadores d'una empresa o establiment privat són les principals discriminadores en la majoria dels eixos, especialment en la discriminació per la llengua que parla, la seva edat i les seves idees polítiques. Els veïns i veïnes de l'edifici o el barri són també agents discriminadors habituals, tot i que amb una menor predominança amb l'excepció dels eixos pel fet de tenir una malaltia crònica o discapacitat i pel seu color de pell. El personal de serveis públics o de l'administració també es configura com un agent discriminador rellevant, especialment en els casos de discriminació motivada per una malaltia crònica. Hi ha molta variabilitat en el cas en el que l'agent discriminador prové de l'entorn més íntim (familiar o personal), tenint una presència més elevada en la discriminació per les idees polítiques i pel fet de ser dona. Per la seva banda, els agents de policia, tot i tenir una presència generalment baixa com a agents discriminadors, destaquen comparativament en els casos de discriminació per color de pell. Encara menys freqüents són les persones treballadores de la seguretat privada, que, amb tot, tenen una presència relativament més elevada en els casos de discriminació per orientació sexual i identitat de gènere.

Les persones treballadores d'empreses o establiments privats es perfilen com els principals agents discriminadors en la majoria dels eixos analitzats, especialment en els casos de discriminació per motius lingüístics, d'edat o per les idees polítiques.

Gràfic 21. Agent discriminador segons eix de discriminació.

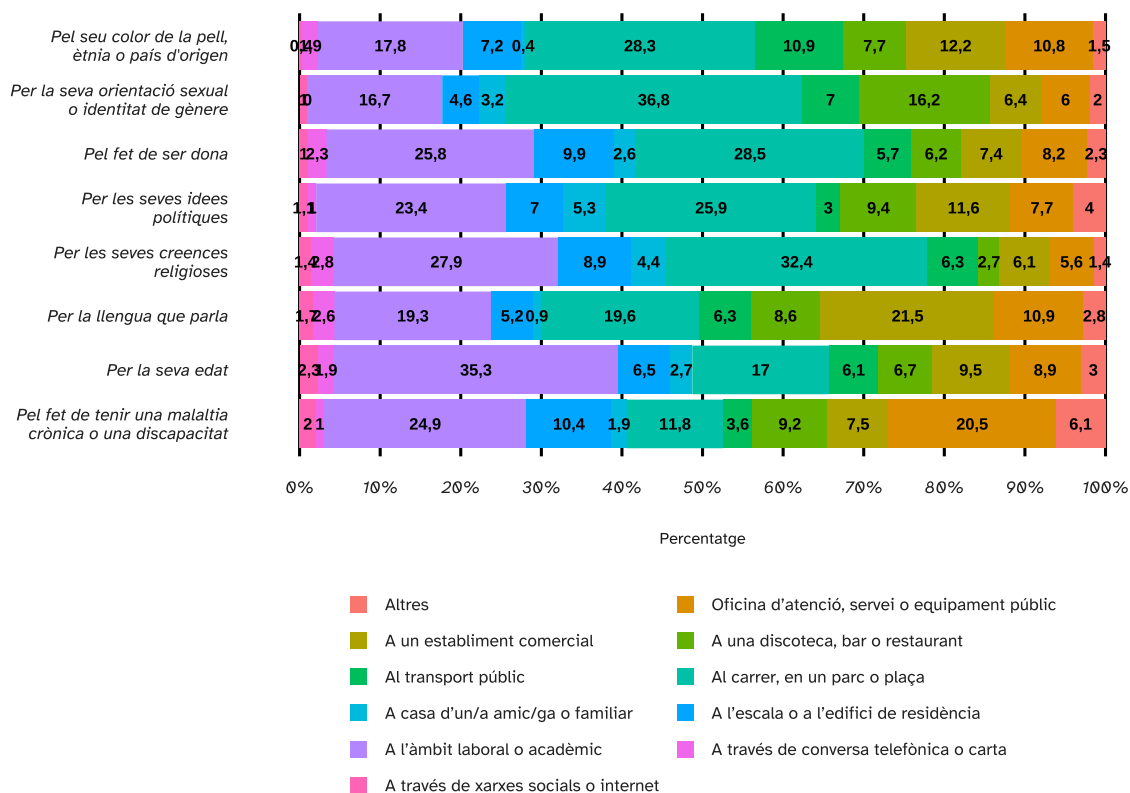

Font: ECAMB 2024.

El Gràfic 22 s'observa com, en general, el lloc on es van produir la majoria d'episodis de discriminació és l'espai públic (carrers, parcs i places), excepte en el cas de les discriminacions per l'edat on el lloc més freqüent és a l'àmbit laboral o acadèmic. Per la resta d'eixos, aquest àmbit és el segon més freqüent, amb l'excepció de les discriminacions per motiu de la llengua habitual, on hi tenen més pes els equipaments públics o oficines d'atenció i servei. La resta de llocs tenen una distribució variable en funció de l'eix, però es podrien destacar les discoteques, bars o restaurants per a la discriminació per raó d'orientació sexual i de gènere, i els establiments comercials per la llengua que parla, al transport públic pel seu color de pell, ètnia o país de naixement. També s'observa que les xarxes socials i els mitjans telefònics són llocs relativament poc freqüents on succeeixin episodis de discriminació.

La majoria d'episodis de discriminació van tenir lloc a l'espai públic, excepte en el cas de la discriminació per l'edat, on l'àmbit laboral o acadèmic és l'espai principal.

Gràfic 22. Lloc on es va produir la discriminació segons eix de discriminació.

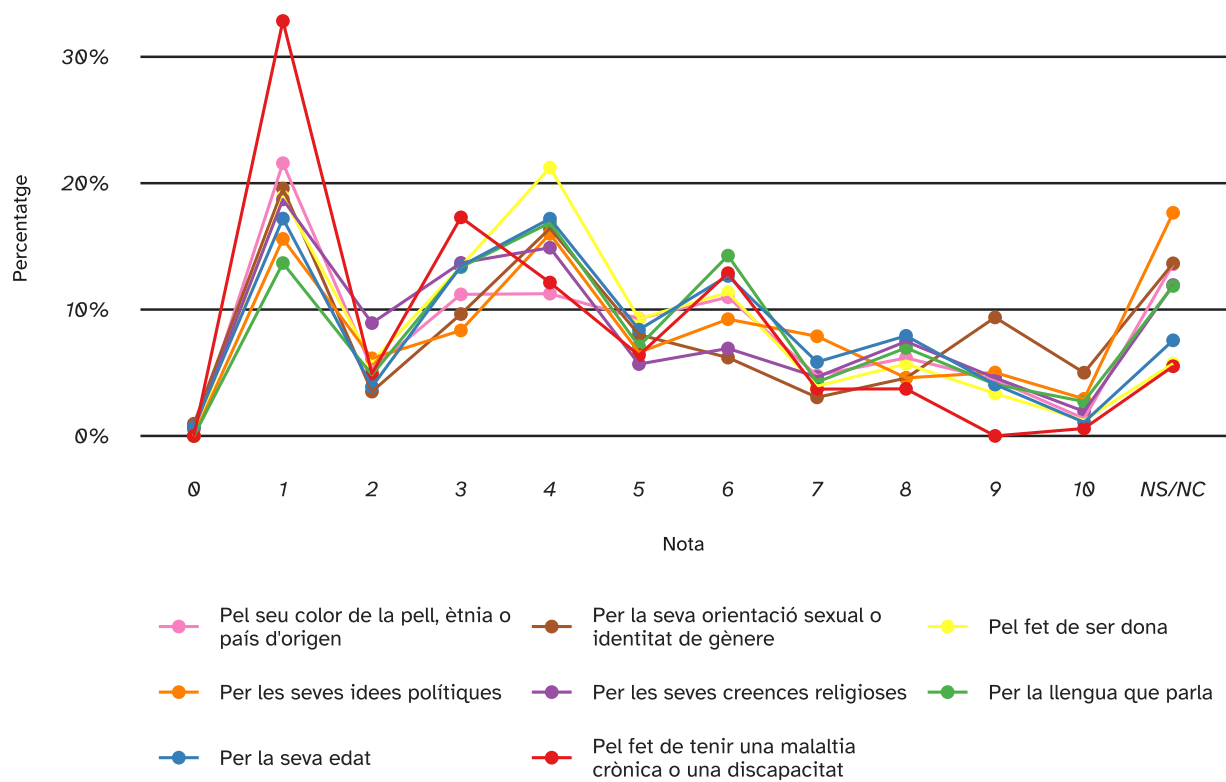

Font: ECAMB 2024.

El Gràfic 23 mostra que la distribució de l'afectació emocional, mesurada en una escala de 0 (gens) a 10 (molt), és força similar en tots els eixos de discriminació. Ara bé, si ens fixem en els extrems de la distribució, s'observa que les persones discriminades per raó de malaltia crònica o discapacitat tendeixen a situar-se majoritàriament en els nivells més baixos d'afectació. En canvi, els episodis de discriminació vinculats a les idees polítiques i a l'orientació sexual o identitat de gènere presenten una afectació emocional més elevada.

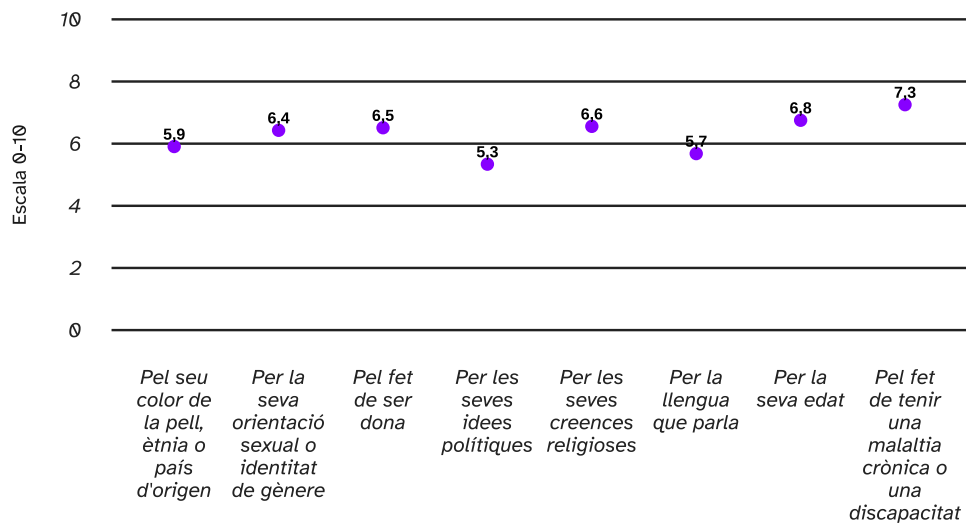
El Gràfic 24 mostra, a més, que el grau d'afectació és, en general, baix. Es pot observar com la discriminació per malaltia crònica i discapacitat produeix la nota mitjana d'afectació més elevada (7,3) seguida de l'eix de discriminació segons la seva edat (6,8) i per les seves creences religioses (6,6). La nota d'afectació mitjana més baixa és la referent a l'eix de discriminació per les seves idees polítiques.

Gràfic 23. Afectació emocional de l'episodi segons eix de discriminació.

Font: ECAMB 2024.

Gràfic 24. Mitjana de l'afectació emocional de l'episodi segons eix de discriminació.

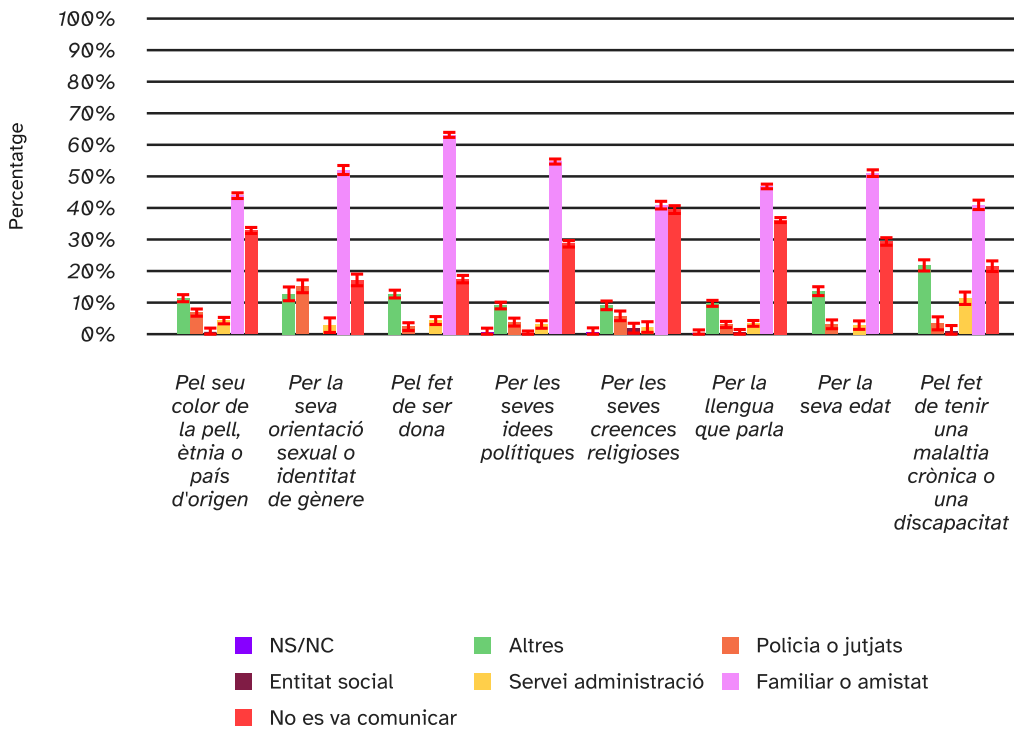

Font: ECAMB 2024

El Gràfic 25 mostra els resultats sobre si l'episodi de discriminació va ser comunicat i, en cas afirmatiu, a qui es va adreçar la comunicació.¹⁰ Com anteriorment, s'observa que en tots els eixos hi ha un percentatge important de persones que no van comunicar l'episodi. Aquest percentatge és més elevat per a les persones que van patir discriminació per les seves creences religioses i és menys important per aquelles que van patir discriminació per la seva orientació sexual o identitat de gènere. D'aquests fets que es van comunicar, en tots els eixos, clarament la majoria es van explicar a persones de l'entorn més proper (família o amistats). Amb una àmplia distància li segueix altres agents, i el servei o l'administració en concret pel fet de tenir una malaltia crònica o discapacitat.

El percentatge més elevat de no comunicació dels episodis de discriminació es registra entre les persones que han patit discriminació per motius de creences religioses, seguit de les que han estat discriminades per la llengua que parlen.

Gràfic 25. Comunicació dels fets segons eix de discriminació.

Font: ECAMB 2024.

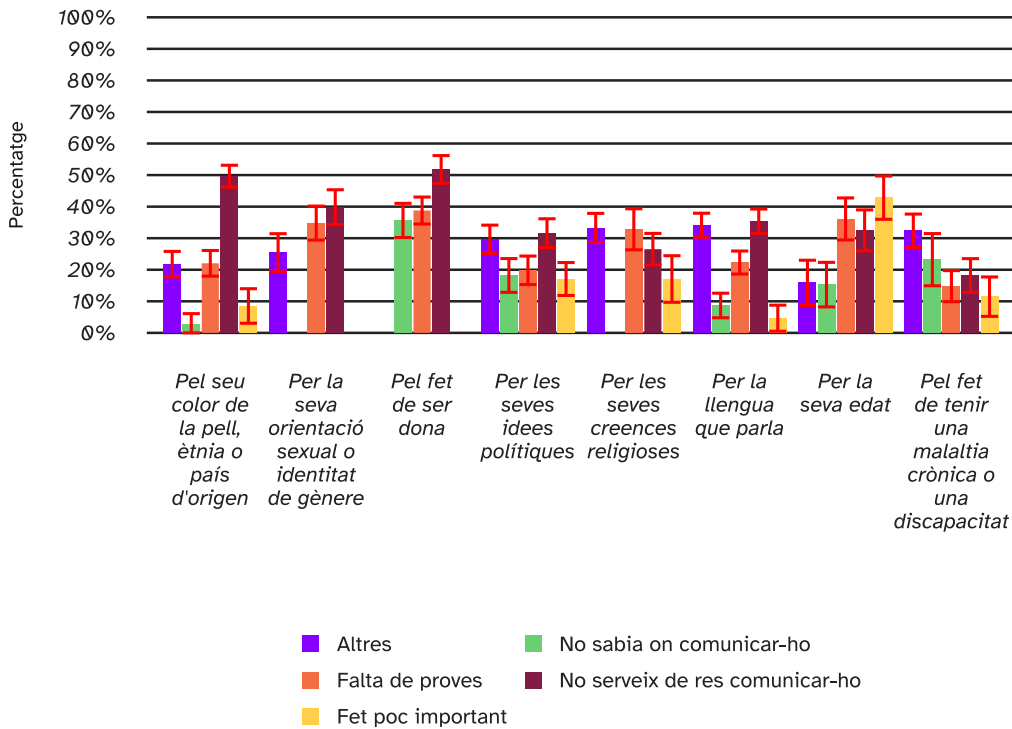
Quan la persona assenyalava que no va comunicar l'episodi se li demana que expliqui els motius per no haver-ho fet. Els resultats per cada eix de discriminació es mostren al Gràfic 26. El gràfic mostra una estimació relativament alta de la incertesa degut a la baixa mostra que reporta cap motiu. Tenint això en compte, s'observa que el motiu més reportat per no comunicar els fets és la creença de que no serveix de res fer-ho, especialment per les dones discriminades pel fet de ser dona, primer, i per aquelles persones discriminades pel seu color de pell, ètnia o país d'origen, segon. L'excepció és per aquelles persones discriminades per la

¹⁰ El total suma més de 100% ja que és una pregunta multiresposta, és a dir, la persona pot respondre més d'una opció de resposta.

seva edat, que reporten, en canvi, que és un fet poc important com el motiu principal. El segon motiu és per falta de proves per tots els eixos, seguit d'altres.

El motiu més freqüent per no comunicar l'episodi de discriminació és la percepció que fer-ho no serveix de res. Aquesta raó destaca especialment en tots els eixos, excepte en el cas de les persones que han patit discriminació per una malaltia crònica o discapacitat, on aquest mateix motiu continua essent el més habitual.

Gràfic 26. Comunicació dels fets segons eix de discriminació.

Font: ECAMB 2024.

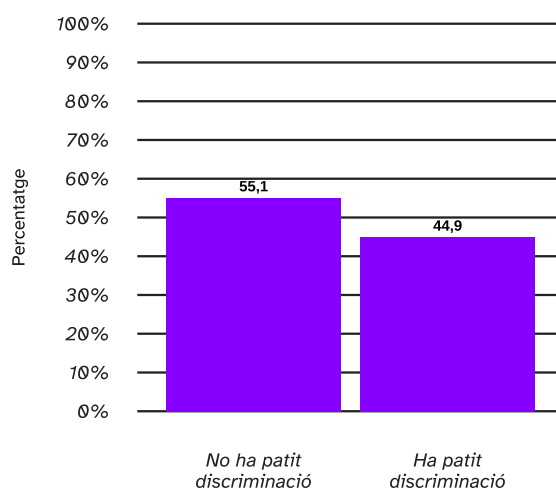
5. La discriminació a la població racialitzada

Aquest informe conclou amb els resultats preliminars sobre els episodis de discriminació viscuts per la població racialitzada recollits a la prova pilot. En concret, es mostren els resultats respectius a l'índex de discriminació global, general i segons sexe, grups d'edat i lloc de naixement; de multidiscriminació; característiques dels episodis de discriminació; i la distribució dels eixos dels episodis de discriminació per gènere i grups d'edat. Com s'ha insistit, recalcar que aquests resultats han d'entendre's estrictament com una primera aproximació al fenomen de la discriminació per aquesta població i en cap cas poden extrapolar-se a la població racialitzada de l'àrea metropolitana de Barcelona. En aquest sentit, els gràfics que es mostren a continuació no il·lustren l'estimació de la incertesa, mentre que l'asterisc visible en algunes categories dels gràfics indica resultats obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

El Gràfic 27 mostra l'índex de discriminació global per la població racialitzada. S'observa que un 44,9% de població racialitzada ha patit almenys un episodi de discriminació l'últim any. Aquesta xifra destaca per sobre del 29,1% de la població discriminada estimada per la població total de l'àrea metropolitana (veure Gràfic 2).

Els resultats de la prova pilot mostren un nombre preliminar total de persones racialitzades discriminades major (44,9%) respecte de la població total de l'àrea metropolitana de Barcelona (21,9%).

Gràfic 27. Índex global de discriminació de les persones racialitzades.

Font: ECAMB 2024.

El Gràfic 28 mostra l'índex global de discriminació segons sexe, grup d'edat i lloc de naixement per les persones racialitzades. Hi ha diferències qualitatives respecte la població de l'àrea metropolitana (veure Gràfic 3). Per exemple, les dones, que segueixen reportant més episodis de discriminació que els homes, es diferencien menys entre ells degut a una major proporció d'homes racialitzats discriminats respecte de l'estimat pel total d'homes de l'àrea metropolitana. També s'observa una major homogeneïtat en els valors de discriminació entre persones de diferents grups d'edat, amb les persones racialitzades entre 45 i 64 anys essent les que reporten més episodis de discriminació que les més joves, a diferència de la població de l'àrea metropolitana. Finalment, es veu com les proporcions de població nascuda a l'estranger i a l'Estat espanyol reporten uns nivells d'experiències d'episodis de discriminació similars, a diferència de l'àrea metropolitana com a tot on la població estrangera en reporta haver patit marcadament més que la població espanyola.

S'observen nivells de discriminació relativament més homogenis entre les categories de sexe, grup d'edat, i lloc de naixement per la població racialitzada en comparació a la població metropolitana total.

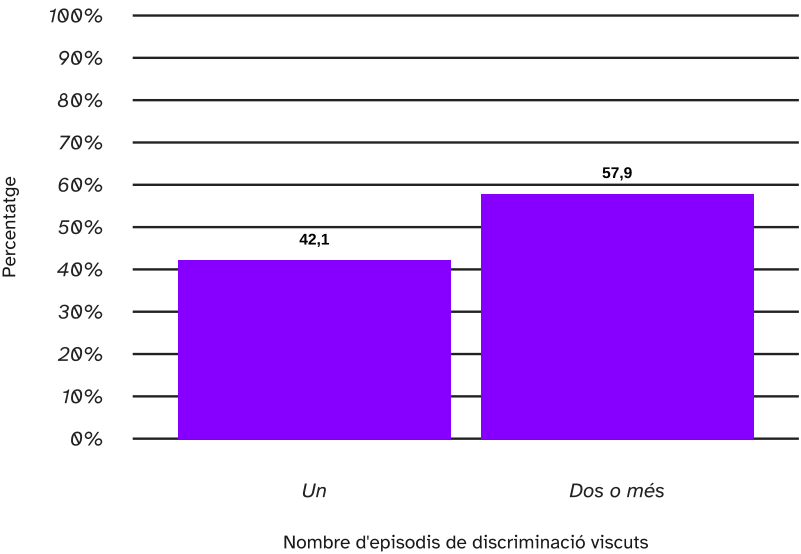
Gràfic 28. Índex global de discriminació de les persones racialitzades segons sexe, grup d'edat i lloc de naixement.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

El Gràfic 29 mostra que la majoria de la població racialitzada discriminada ha patit dos o més episodis de discriminació l'últim any. Aquesta disposició és la tendència contrària al total de l'àrea metropolitana, on la majoria de persones reporten haver viscut un episodi de discriminació (veure Gràfic 4).

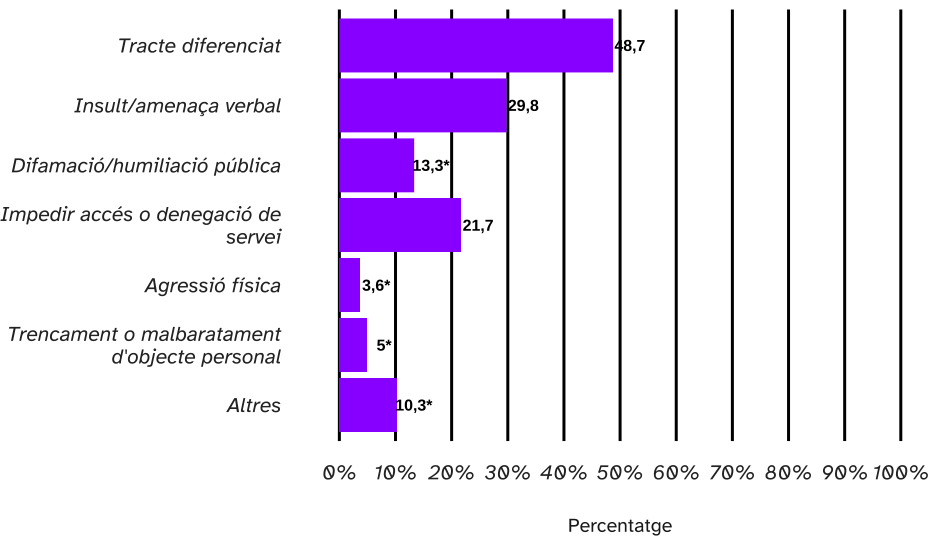
Gràfic 29. Distribució de la població discriminada segons nombre d'episodis de discriminació viscuts (sobre el total de persones racialitzades discriminades).

Font: ECAMB 2024.

Pel què fa a les característiques dels episodis de discriminació d'aquesta població, al Gràfic 30 s'observa com el tracte diferenciat encapçala el tipus de discriminació més reportat, seguit de l'insult i l'amenaça verbal i l'impediment a l'accés o denegació de servei (veure el Gràfic 5 per a la mostra de tota l'àrea metropolitana). La resta de motius, menors en proporció, s'han obtingut amb una mostra inferior a trenta persones.

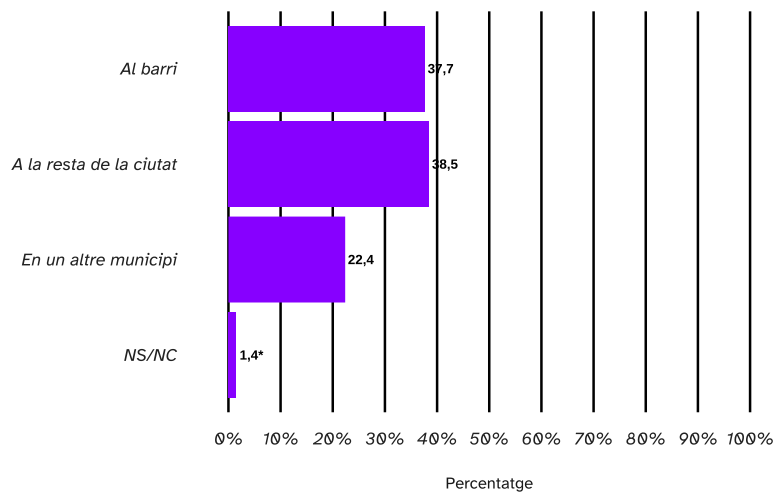
Gràfic 30. Tipus de discriminació de la població racialitzada.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

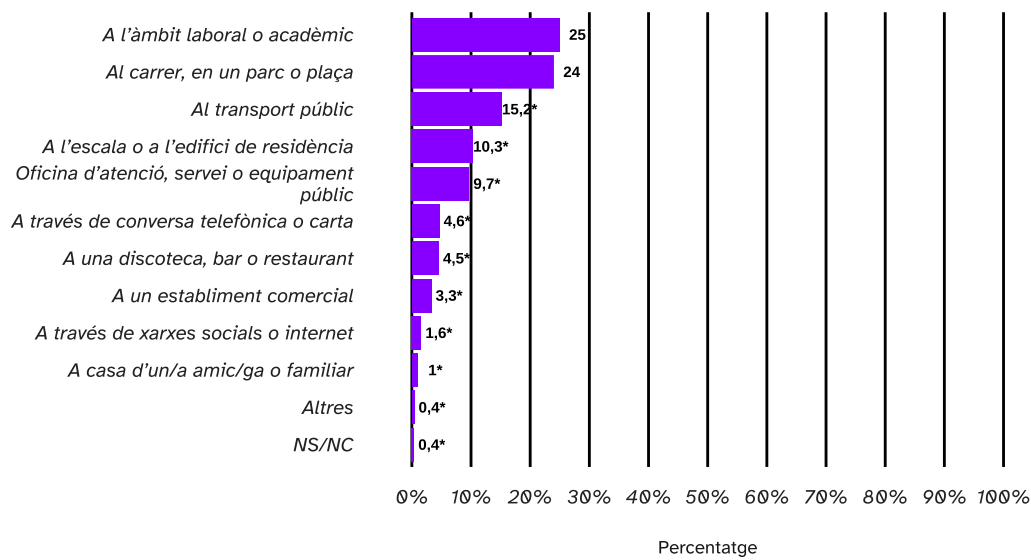
Els Gràfics 31 i 32 mostren els llocs general i concret, respectivament, on va ocórrer l'episodi de discriminació. Com es pot veure, els episodis de discriminació semblen coincidir amb la població de l'àrea metropolitana en general i mostren que el barri i la ciutat on es resideix són les localitzacions d'episodis de discriminació més probables. Pel què fa al lloc concret, aquest s'observa que és tant l'àmbit laboral o acadèmic com el carrer, parc o plaça. En general, observem una tendència semblant al de la població de l'àrea metropolitana en general (veure Gràfics 7 i 8).

Gràfic 31. Lloc general on es va produir la discriminació de la població racialitzada.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

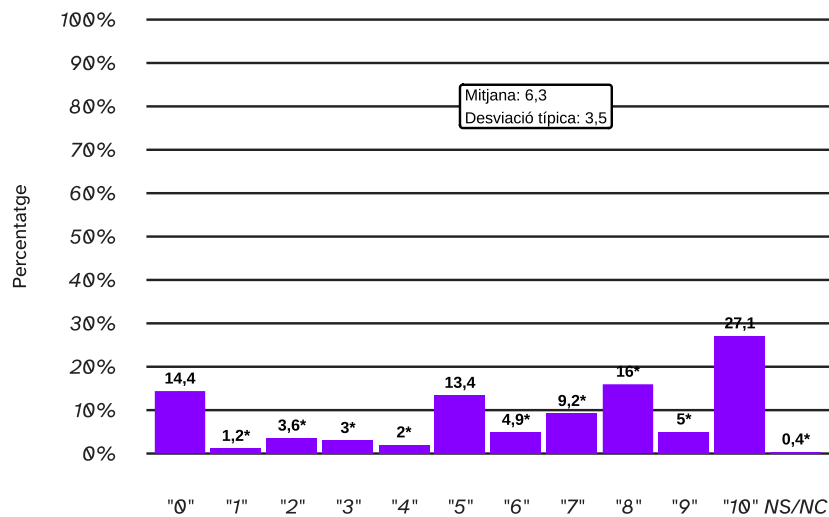
Gràfic 32. Lloc concret on es va produir la discriminació de la població racialitzada.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

El Gràfic 33 mostra l'afectació emocional de l'episodi de discriminació viscut. En aquest cas, hi ha una major proporció de persones racialitzades discriminades que expressen haver tingut una alta afectació de l'episodi. El valor de la mitjana és de 6,3, lleugerament superior al 5,7 de tota l'àrea metropolitana (veure Gràfic 9).

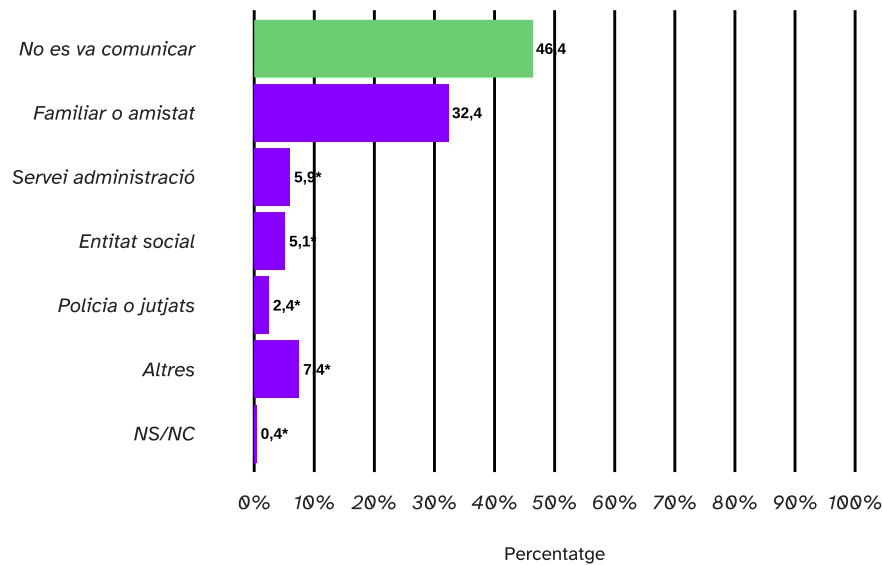
Gràfic 33. Afectació emocional de l'episodi discriminatori de la població racialitzada.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

El Gràfic 34, que mostra la proporció de racialitzats que reporten no haver comunicat l'episodi i, si ho va fer, a qui, concorda amb els resultats mostrats anteriorment i mostra com la majoria no comuniquen l'episodi. Els que ho van fer, però, diuen majoritàriament que ho van fer a un familiar o amiat. Pel què fa a les raons per no comunicar l'episodi, no hi ha prou mostra en cap categoria de resposta per destacar cap conclusió.

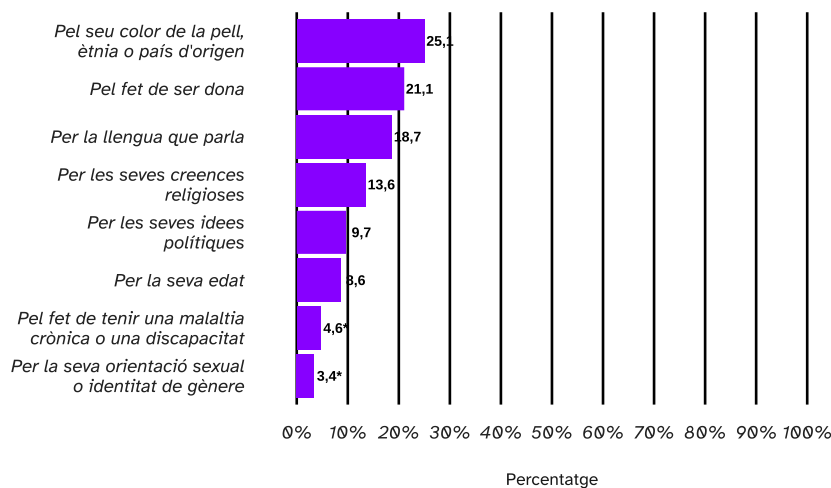
Gràfic 34. Comunicació de l'episodi discriminatori de la població racialitzada.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

Per últim, el Gràfic 35 mostra les característiques de les persones racialitzades segons els eixos de discriminació. Encapçala l'eix pel seu color de pell, ètnia o país d'origen com el motiu més freqüent, seguit pel fet de ser dona, la llengua que parla, i les seves creences religioses. Per sota del 10%, s'hi troben per les seves idees polítiques i per la seva edat (la resta dels quals no hi ha prou mostra). Aquesta distribució és diferent de l'observada per l'àrea metropolitana (veure Gràfic 12), on el motiu principal de discriminació és pel fet de ser dona i el color de pell es troba en quart lloc.

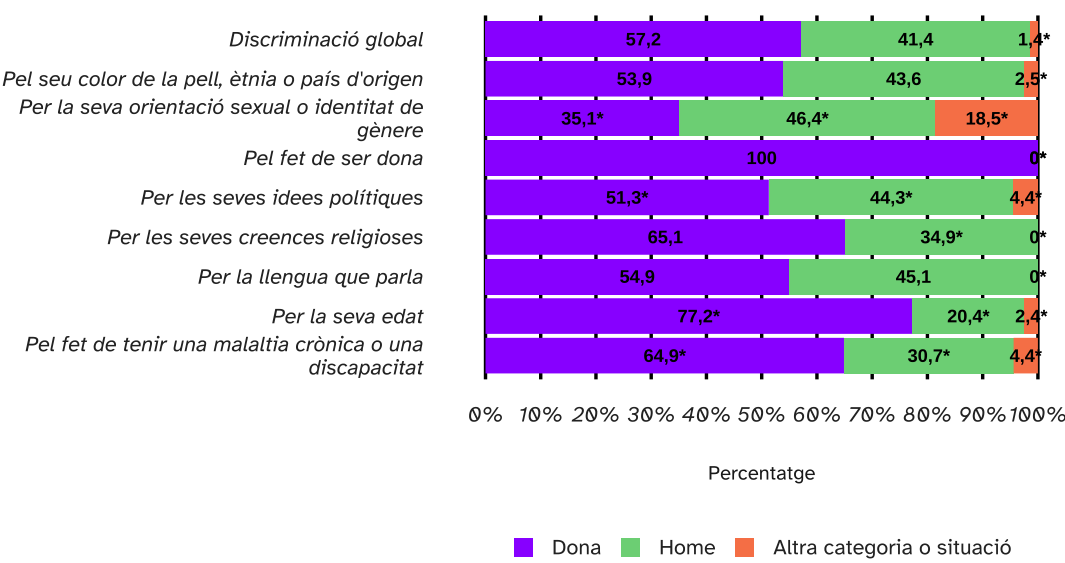
Gràfic 35. Eixos de discriminació (sobre el total de persones racialitzades).

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

El Gràfic 36 mostra la distribució per sexe de les persones racialitzades discriminades segons l'eix de discriminació. Com en el cas per la població de tota l'àrea metropolitana, les dones sistemàticament reporten haver patit més episodis de discriminació que els homes per tots els eixos excepte per la seva orientació sexual o identitat de gènere, on els homes són més, a més a més de les persones amb una altra categoria o situació de gènere (tanmateix, val a dir que els resultats per aquest eix s'han obtingut amb una mostra inferior a trenta casos en cada cas).

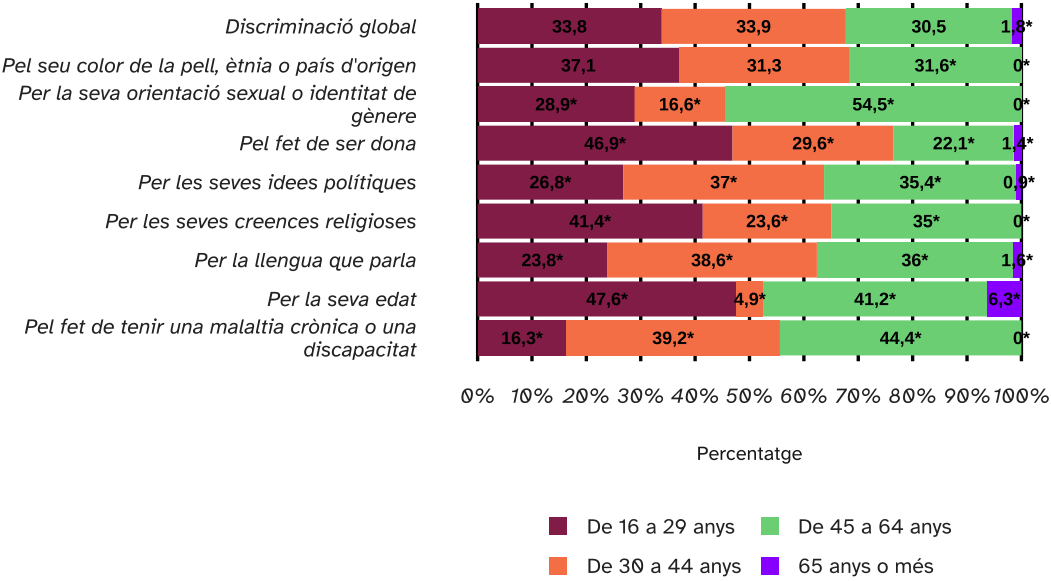
Gràfic 36. Distribució per sexe de les persones racialitzades discriminades segons eix de discriminació.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

Finalment, el Gràfic 37 mostra la distribució per grups d'edat en cada eix. S'observa una major presència de població racialitzada jove discriminada, entre els 16 i 29 anys, especialment aquella que diu haver estat discriminada pel fet de ser dona i per la seva edat (tot i que les mostres, en cada cas, són inferior a trenta casos). Les persones entre 30 i 44 anys, per una banda, i les de 45 a 64 anys, per l'altra, són les que reporten més episodis de discriminació.

Gràfic 37. Distribució per grups d'edat de les persones racialitzades discriminades segons eix de discriminació.

Font: ECAMB 2024. L'asterisc indica resultats per aquella categoria obtinguts amb una mostra inferior a 30 persones.

Índex de gràfics

Gràfic 1. Record espontani de discriminació.....	9
Gràfic 2. Índex global de discriminació.....	10
Gràfic 3. Índex global de discriminació segons sexe, grup d'edat, lloc de naixement, grandària municipal, i categoria d'autoidentificació.....	11
Gràfic 4. Distribució de la població discriminada segons nombre d'episodis de discriminació viscuts.	12
Gràfic 5. Tipus de discriminació.....	13
Gràfic 6. Agent discriminador.....	14
Gràfic 7. Lloc general on es va produir la discriminació.	15
Gràfic 8. Lloc concret on es va produir la discriminació.....	16
Gràfic 9. Afectació emocional de l'episodi discriminatori.....	17
Gràfic 10. Comunicació de l'episodi discriminatori.....	18
Gràfic 11. Motiu per no comunicar l'episodi discriminatori.	19
Gràfic 12. Eixos de discriminació (sobre el total de persones).....	21
Gràfic 13. Distribució per sexe de les persones discriminades segons eix de discriminació.	22
Gràfic 14. Distribució per grups d'edat de les persones discriminades segons eix de discriminació.....	23
Gràfic 15. Distribució per lloc de naixement de les persones discriminades segons eix de discriminació.....	24
Gràfic 16. Distribució per categoria d'autoidentificació de les persones discriminades segons eix de discriminació.....	25
Gràfic 17. Percentatge de persones discriminades per motius lingüístics segons llengua habitual.	26
Gràfic 18. Percentatge de persones discriminades pel seu color de pell, ètnia o país d'origen segons diferents característiques.....	26
Gràfic 19. Percentatge de persones discriminades per la seva orientació sexual o identitat de gènere.....	28

Gràfic 20. Tipus de comportament discriminatori segons eix de discriminació.	29
Gràfic 21. Agent discriminador segons eix de discriminació.....	30
Gràfic 22. Lloc on es va produir la discriminació segons eix de discriminació.	31
Gràfic 23. Afectació emocional de l'episodi segons eix de discriminació.	32
Gràfic 24. Mitjana de l'afectació emocional de l'episodi segons eix de discriminació.	32
Gràfic 25. Comunicació dels fets segons eix de discriminació.....	33
Gràfic 26. Comunicació dels fets segons eix de discriminació.....	34
Gràfic 27. Índex global de discriminació de les persones racialitzades.	35
Gràfic 28. Índex global de discriminació de les persones racialitzades segons sexe, grup d'edat i lloc de naixement.	36
Gràfic 29. Distribució de la població discriminada segons nombre d'episodis de discriminació viscuts (sobre el total de persones racialitzades discriminades).	37
Gràfic 30. Tipus de discriminació de la població racialitzada.....	37
Gràfic 31. Lloc general on es va produir la discriminació de la població racialitzada.....	38
Gràfic 32. Lloc concret on es va produir la discriminació de la població racialitzada.	38
Gràfic 33. Afectació emocional de l'episodi discriminatori de la població racialitzada.	39
Gràfic 34. Comunicació de l'episodi discriminatori de la població racialitzada.	40
Gràfic 35. Eixos de discriminació (sobre el total de persones racialitzades).	40
Gràfic 36. Distribució per sexe de les persones racialitzades discriminades segons eix de discriminació.	41
Gràfic 37. Distribució per grups d'edat de les persones racialitzades discriminades segons eix de discriminació.	42

Recerca urbana
per transformar

Universitat Autònoma de Barcelona

Campus de Bellaterra

Plaça del Coneixement, edifici MRA, p.2

08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)

tel.: 93 586 88 80

info@institutmetropoli.cat

www.institutmetropoli.cat

